

ביאור

שירת מהר"י מינץ סי' א'

מדררי"פ

(ה) חבל לא להכיר. דלון לומר יעשר כדי להבין כדלקמן וזהו ק"י ר"ל קטרו דהפטר דכיון דיהיב יפקד המלוא שיעשה בנה הפטור וע"י גליה מוטב שלא יחכו ויעשה חסיד בחיוב ובעלמא כתיב רביס לקמן ולהתפרשי' דלא נהאו לטעם ר' אפטר דגני תומיע ליכא מלוא חסוך עמחר קטון שחיע לא עשה כלום כלאהו שטיס נפיה דתרומוה וכי נשתיס תרמין איח סביב דהיה ומשנתו בשמי ימות קי"ד דלמוד הא ודאי בני עשורי ימי' אלה דקסה זרוע תרמין להאכיל הרי תרומה צוהה דרנב כבזיר

ק"י גליא א"ו והשביח' עם קונר דאקור דרנב קפינ לקטן זידים ומה הכרה דגס הרשביח' מודה היכי דליכא חקנהח' לאקורח וכתיב אחזכירם ולפניו' בני' איח תרמין' דבלא הגיע לחסוך קפינ זידים קשה הא הכא קתוח קתני ועי' אפי' לא הגיע לחסוך ועי' דגס הא ומה דעבי' מדרבין אקור וכתיב בשמי' תרמין' שם ק"י כינ וס' ל' רח"י ומש"ס ימות דע"צ קטון ערל חוך ח' ומה לכיבו והרי עם לא הגיע לחסוך אי דאקור ורפי' מלחתי חיל צקיד להנין התוכי' נשנת יד עיב עכ' דאשפירופס דרצב' הו' מנעשר ענורו והרי און תרמין להכיר כדכחה ומדיה כיכ הרצה ודאי להכיר הו' [תשי' חיל קליב וזקתי' אוח' א' וקס"י כע' הק' כן מדרבנן] דשמי' חסס דהו' מנעשר בהמה ועשירי מעלמו קדוש ואפי' לא קרא שמו עשירי חיל' יהי קדש ומ' כבשי' כזכרות כיה' ז' עיב יס' צוה מלוא חסוך ולא דמי לתרומיע [ועי' בזכרות ליא' ז' במנעשר בהמה של תומיע וי"ל כגון שתיס לה' אהיה] וזהו מיושב גיב ק"י הקה"י הא מנעשר בהמה איס' טובל דהרי' משוס מלוא חסוך היה והחיל' עלמו ח' מדי' הפקד שכונה בהמה ימותו חל' מוסק' שתי' ההפקד צרור דהרי' מיד נחרב היות וידש' מפי' הכזבים' שיהי' ככזיר ליב' ז' ועי' יהשלתי' ימות' פיג' וזנחיהם' עם וללעי' בתוכי' כמנוח' י"א עכ' דלון לתחום לקטן דלולי' כחא' ליה

להעריך או לחקר דלי' להאכיל' הא צלעת תרמין עורים ולי' להכיר חסי' דבר קלוב' כמנעשר הא און מעשירי: **רדע** דלס' תומיע צוהי' דרנב' שפיר' מועיל מעשה האשפירופס' שתי' עמחר בש"ס דמדרבנן יס' שליח' לקטן ומדעות חזי' מניד בקיד צחי' צדעת' תרמיל' דלח' דקדושה שתי' קדשה עזרא לעיל' ע"מ' זיאת' טלכס' צניק' וי' צוה קוש' רצוח' וע"י צכוי' והרצב' וזפרע' ומה' שפירש' תרמין' אויח' קלי' דגני' חולה קיי"ל טבל' ובגילה' מאכילין' אותו' כגילה' דטבל' חומר' הא' טבל' צוהי' מדרבנן ועכתי' ואמרת' דבר

כי צב' ח' צוהי' מדרבנן ומה' ח' מהי' הוא דהחז' להפרי' תומיע' הוא רק מדרבנן' זיאת' טלכס' צניק' ואס' הפרי' כבר נעשה תרומיע' מהי' והל' עליהם' קדושה כמקדס' צעה' שיהי' זיאת' טלס' ומהי' חסי' מהי' נולא' צוהי' צאמר' תרומות' הכרי' הא' ללפניו' או לריונו' כפני' דתרומות' מיה' וצוה' כחפשונו' כל הקמתי' וקי' הרי' בשצנעות' פיו דרי' קיה' אי' מסי' רלין' צימות' למה' שאמר' זירושלמי' דכיון' שגלו' האר' לה' המנעירות' עי' והארכתי' נספגרת' תרבו' וכי' גי' צעה' זיאת' טלס' נולא' אופסי' כאלה' דלוי' תחזו' עי' להפרי' ואס' הפרי' חל' סם תרומיע' ואכמ"ל:

וברה"מ ק"י תליד' קטיו' דאשפירופס' של תומיע' תחזו' לרדוק' ולנטל' וסנן' שכר' עי' עי' וקיל' מלוד' דלפי' חיי'ס' לשכור' לרדוק' ועי' פסחים' דרי' עיב' גני' ככר' צפי' נחש' ונמני' ק"י חליו' קקיה' יבנקי'ה' חבל' ציטיל' אשפירופס' לא' דרע' מה' יועיל' בין' חס' ציטול' הפקר' ממש' הוא' או' חס' הכוונה' שמתקצי' כעפר' ככח' תרמין' מה' יועיל' ציטול' של' חזירו' והא' דיוכל' להפרי' תרומיע' כי' הרשביח' צחי' צחי' ח' דמוס' הפקר' זיר' נבצו' גיה' דרי' קסה' להמליח' גני' חתק' שלא' כאלני' להדרי' כן' חבל' צחי' ח' כחב' דירו' כיד' תומיע' ממש' מסי' ח' ח' הדי' גני' חתק' דועיל' ציטול' מהי' וצחי' הרשביח' צוהי' גני' תרומה' שתי' עי' צניק' ותרומות'

ומגילה ומלון ליעדין בהם ומלת הקריאה יולאין בשל
הקחל אך קצין להם חזק או שים ופוסקים כפי הנגחם .
(ג) ואין פוסקין עליהם לרקה . ראי להקדך אם זה

אקדך ותיים רבין ריהעי
לאו בני מעמד מטה ריהע
הסתל שלם וסמו לעמיס
הרי הוא גזל אוחס או
רעהים מיינים לחם לרקה
כיון דהא מטה שחל על
נכסים איכ הנכסים מיינים

יהי של גדול או של קטן אלא דחיל הקדושים חגיגים
של יומיים האו לעזבתם ואקדך ידי האפטרופוס דיש
כח צדס לעקדך דבר מתיים שפזיחם ופיניע זה לפסק
האקדך פיה דבין זה ואם סכל לעטוח קו מלך הקבנר
להקדך כחו כעטפה רבני . ואפלו ואומר כי דין פגע
נחקירות הפניני פביכ לאייה אם השני בני מטה הם
אלא דחם רחמנא שלא להתיבסם או דפטרורים הם לגומרי
ולתם לא נחמה חורה ויש צוה פניע לריי המורה
הרבה . חנון חסדן פתיים פכחנן מומר עמיס וענד ואשה
והקן פקלין דכחיז וקבוחם וכחצחם כל שישט נקטייה
ישט נכחינה [בניעין וניה] רטנם זה אשר לריה לדעה
על אייה פעל נחורה לני מאמר ועי יעשה זאת נייר
עלו ריעו לני מדבר לעמלה זה עירך קידר הלשון
כמו אדם כי יקריז וחס וגי' ושחט זה צן הנקר לפי
ה' [ארס ההכר לעמלה כי שחטת כשרה צר] והקריבו
צני אהין הכהנים אם הדם חרקי אם הדם [ויקרא ה'
ה] צני אהין הכהנים כי עקבלה ויליך מלטה כשרה
וכן ופסק כי הקריבו קרינן עמיה וגי' ויטק עליה שמו
[וכפש חכר כי ייקרה כשרה צר] וגומר והציה אל
צני אהין הכהנים וקאן חשט [הכל כחשו' ש'נה ליון סי' ד']
לריה כהן] כן הכא אם רטק לדעה אל מי דבר
צפעל וכחצחם מי יהיה הכחנן רחם לעמלה אל מי
מדבר צפעל וקברחם זה ליווי נחורה וליווי איכנה רק
לישראל גדול מנן ייג שנה לעומים [כרתי' נחשו' הרחיט']
וכן דעה ולא ח' [בלא כחשו' ש'נה ליון סי' ד']
גם לא לאשה וענד מדחשו ויש שחיגי לזה עלמו דבר
צפעל וכחצחם וקיסן כן מוסס חפלין כי פקיה צמלה
ועמה כחנן לכס וגרי הכחיצת צמלה היא המלטה איכ
עמילא כחעטו כל אלו [כסידך יזיר סי' ק'] רפיה דלא
כדישט] מחיטת יכחננו צמלנו . אך נחצחם טכ'
מי עשה צר וציהא חפי' לדעה רחמנ'ל שחאו וייע מינו
לא יוכל לרושע כן דהיי אחר כאשר לייחך ור'ל צני
קדישים חם פשעו של מקדל [הרענן] צמי' ועיישז קי'
הגיט יזיר רקי' ח'] וגבי קדישים סלל הכל דחסי' חגי

ומצוין עולה לדאס סלל הכל וכיון דגבי קדישים הכל
כארים לשמייעם ככל כ'ש' לגבי חולין עיכ מה שדרשו
מי שחאו צר וציהא חפי' מומענן רק ככרי וקף דשלשון
שהו צר וציהא וצר קטייה
הלא מליט צכר לשון אחד
על כוונה מחלפתו [ר'ן
פ' האיש וקדש וביימי סי'
שע"ד] וקם הקשר של
הסבני ויית אויה קי' ליא
לדמונה ובכחצו והציהא לה'

אל פחה אוימו אל הכהן חנמו וצמי שלמים להי אוחס
[ויקרא י"ז ה'] טעם חנמו אוחס שהביאום הישראלים
שהרי כחיז וחנמו צמלפוס לשון רבים ואם קאי' על
הכהן הלייל וחנמו צמלים לשון יחיד [ופלח גדול כי נק'
דעה קדישים מנח' ותיצ כרחל שקרל חנמו צמלים וקאי'
על הכהן עיש] וצמלוה מילה שחא חליווי נחורה צדך
צפעל שקרלו המדקקים שם שלא הכר שם שפענו קשרי
חנמה חורה הויל לכס כל זכר הלא זה הכר שם
הפעל רק מלוה על קבלת הפעולה וכן ונמלחם אה
צער ערלחם הכה לא תפקידה חורה רק שיהיה הישראל
כיחול אלל לא דרנה מן המהלל ויהיה הדיון סתן שיהי'
עילה צמי כשרה ע"כ ציאר צמיים עיז ומכחיז ומקדס
ואחס אם צמייה השמור הרי דלחננה מהר רחמנא
ששומר לעמלה זחם הפעולה והחמועני וגרי ואשה ורי'
אחר המול לילול המול הוא יחול ריל כיון דכחיז חליווי
צלשון ומקדך שאין מדבר מווי ששטתה הפעולה ולא מווי
שמוקבלה דיעה ככל המורה שחנמה צבללה לישראל וכלל
זה גם אשה דכחמן דמהלל דיעה [בגרי שם] והסיד
ענד וקטן [רעזים ושיען] אלל לא צני קטורה כי
המורה לא להם כחנה [כשאגיט סי' ויען] וכלל זה דכל
שישטו שייך למידרש צמיים שכתוב צפוקי אחד כגני חנון
צפוקיס' וגי' או דעביכ' יש להם שייכות דה ציאר
המטה הכחונה ועקף מענפיה ככריש חגינה כל שישטו
צציהא ישט נחצחם אלל לא צמקבלה ישט נלשעז על
יחיד ומלכי' קי' חסי' מנה שהק' לא חסי' מנחוח דמיג'
ואכתי :

והנה המורה צבללה לישראל נחמה ולא לכרי כדגיי
והיהשיל ועם שהשיצ החיל סי' כיו דה חוקף
לישראל משהעט הפעולה אלל לקבל הפעולה אפי' ככרי
עיכ גזל עשם מתיים אקור . לא כן חגי דכמה ויע
חלויים גם צמקבלה הפעולה שיהי' ישראל כנון לרקה
והענקת הענד ומלטה ציווה חנון סכרו ומלטה שיר
חוקף עיי' אשה ישראלית ומלטה סכה חוכה וכן צמנייה
כריציה וסרינה נפט ועומלח נכעיס דריי דיה כוילא
צז

זה הרגע דמי המורה שגם מקנל הפעולה לרד לחיה
משאל אל שריו לרד הקרות הכס מרוע כביד
ומעניע עתים להרוא וכך קמן על הקסם ההורה
לישראל לאמה :

אמנם נחשיו היכי שזקבלים הפעולה וכן לכדי הסגנו
לס דיים כישראלים מונס כגון הריגה וכדי
וכן מוחר לחלל שנה עטר חשיו וכן צא על חשיו
דה וכן נרשם הפעולה לבסן קטן כלקק דגם היא
ומחרה כדאי צינעה דף פיר זה לעכר בוונה חוסי
סס דלטי עיב דיה ואיך חיונה לריי אחאי לא קחר נמי
ואין קופנין אח הארבעים והאי' מוהרשיא הא ליט כלל
מלקס דנקטיים מיירי ולהיל: אס דעל הכסים הכינחה
לס עקס דליח דלון קופנין וזס זחס נלמפיר לייט
עפייטס המאירי נקיעוהו לנדיס דסיכ דרוא חיו מוחר
גם היא חיוס ומחרה ווא דלמריק דגם האסס ומחרס
הייס היכי דרוא מוחר אז גס הכהנה עוננה ואיכ
הא דרוא חיוס ומחר שקטן רוא איכ גס היא חיוס
ומחרס ווא דליחא סס קיי'ד מוסס ואיקור דידה חף
דלי' ליכא חיקורא חסס מיירי עואיקור האקור לישראל
דסם לא לאמה כלל הוס היכ כביד :

ובתשו מהרייל צוהיל ופיר דבן חייס לא ידענא
אחאי לא קיי' ס' ובר עלמס רוא ופקדיס
מוחרים עליו דלי אוי כהנסי יתבז שדעוהו אפי' אחריס
עומדים עיב כשחיעס ככרי וקף דרעקין מקרס דפסול
מוצמח ואכלה דפרעטס וכן לעבין מלס ונבן אוי מחי
סליחוהייוו אלל אין דעס להס [עיי' צניט ס' קבי
קקיד יניט צנעה הרמז' ולפי' דואי גס הרמז'ל איח
לי דרעס וצמח ומה שהביא מקרא וקרא לך ואכלה
מחזו טי' מוסס מה דרב צוקדס לתפוס דרעס פשוט
ועיין צניט וביח מליח סס] וכן לעבין חיליה פירשו
הטוקי מוסס דפשוטיה כאיב לה' [עיי' צוקס' יצוה
מיד דקי' הא חרעס שחיינה עולה לחיליה ועולה ליצוס
וחי' דפשוטייה כאיב להו ולא חרע הא לא כאמר רק
כל שאיט עולה ליצוס חיוס עולה לחיליה אזל להיפק
לא שמענו צחיט עולה לחיליה דחיוס עולה ליצוס והיוחר
פלה על ההויט קנהריון פיב מיצ שהק על הרעצ'
ולא היא החוק ועיין צניט יהשע ט"כ ס' הקפיג
וליינע] ולחיי חסונ ליצוס ולכל מילי חסנין להו כישראל
וכי' וחיצין על הריגהו [צנסי הליק דחיי' סנקספק
זה ואשחמתי' דיי] וחרענס מורכ הקפידה על קללטה
וילפי'ן אחריס מניח עיב כל רחאזיו עדים לאמנים
לגני' פקדיס חסונ גוף הישראל גוחר אזל רוא לעלמ
צמחה חיוס מלווה כלל וחמה עמלק חף היי' מלווה
הלא קיימיל חשיו חין מליחין אחריס יי' מוצנן כדאי'

צריה וכד וגם חיוע חיוס מוילי דחס עשה נקסעוהו
ונחגדל לא ילא צוח שעטס נקסעוהו וכן נשוקס והמפקח
וזה מופיע צניט ריי' דכיי' שוקס שאלכ מלה ומתפקח
לא ילא וכן פי' הרמז'ס ושיע משוס דעסה צנעה
הפטור [הקרי' יושג ודורעס כמשה ממי הגבורה ולא
הביאה דברי רימו ושיע גם ביחר דבריו סס ערזי' ומי'
סס ס' חנייה] וכיכ רחיש פיג דנרטה לגבי חוסי
צקי' בי' ובמניח ס' חרלו והטוייק אריח ס' כי' [ופלא
סנלליח צרטה נקספק צוה ולא הביא עכל הייל' וכ'
הרמזין בעלמחווה פיג דנרטה דהא דכל הפטור חיוט
מויליח היא עהיס ומעחה חף הדיח מלווה היא חף חס
עקס לא עשה כלום . והרמז'ס פיה מהי קיפ פי' דקטן
שהגדיל חס שמוז' עליו צוקדס פטור ומפי' ככר הרעס
הכינו וחי' צנסי מוהריי' דכיון דרמעהל צניט' לקטן
שישמעו עליו וממנין אוחו [וגם צוה הקרי' עקס עלמו
כלל ידע חס יוקף וחי' משוס דקשי' ליה סה צניח
צוה לאו דלוריהא כנדרים דליו עיב צלחה צוקדס]
ובענין זה נחייטג לי' מי'ש הכרכי' אריח ס' חפי' צנסי
חשיו פיה דקטן שהגדיל חוך ימי הקפידה סופר צני'
צרכה ופלא הלא גס קעריס קופנין צנרכה ועי' בעשיח
סס חף האמה דקטיס קופנין צנרכה מועטס חמד
וכיון שהגדול פקע מלס חמד קטן וצמח שהגדול לא מחחי'
צמלטה זחס כיון שהיה פטור מהחילתו וליכא שנועה
חמינעה חף צני' צנכה 'ספור דלון צוה הפקר וחי'
וכעי' זה שצחי' הרצ' מוקשי' הנקיי'כ ודפסן שמוז' צקי'
ספה אמה עיש . והכלל דהחורה לישראל לאמה נקסמח
וגם לחשיו צמה שטנע לגבי אחריס צנבלה פועלה או
מכעה אזל חשיו לגבי עלמס פטורים מכל דבר וכיון
שהס פטורים מחין צא חייב על נכסיו הלא נכסיה
דבר איכס חיוטן ערבין ענורו חס רוא חייב ולא היכי
דפטור וזה דעס דכיו' סכ' דיהמי' לאו צני' מעמד
מלווה סס והרי' חשיו צמח חס אחריס קיימיל דפיעטעו
דעה ואפי' הגדולו פטורים ואפי' דרעה הביא דחייבים
לשלס צנדריו' דוקא צוקו' חזירו כדי שחבי' לא יפקיד
ולגבי אחריס מחשבים כמחוי'ס : גס מה מקור להביד
להליל עסוק וחינה על מוהרשי' ס' קיב והרמז' אריח
ס' שמי' עלמד ומחיי' דלרין קלח פעה על חוסי
שחרי לגבי עלמו דואי דפטור צמה שחילו טנע לאחריס
וכבר השי' עי' נחשיו ציח יעקב סגי [ומה שהשיגו
צטוי' ח"א ס' קיי' צמחיי' על מנן] וכיכ הרמזין חדי
שיטה צ' אלפי'ס עי' דלפי' מי'ד חדי' הייס צמקי'
לגני' שחרי יפקיד חזיו' עיש :

אבל קסה מהא דקיימיל צמחי' ס' קי' סכיח חצ
דיחמי לא שטעט מועטס דביד אציהס על יסועיס
ובדאי'

וכדאי' נשיק וחס כאמר דגס צוולוט חיוב ככסיס יתווי
לאז כני מליה האי היליל האי טעמא מדוע חפש טעם
חור וטמר דזה איי בלגני אחרים הייט הלוה ומשצ
צן מטה ליחא דהמטה רק
על המלוה ומלמתי צורת
מהשרדים חיות קי' קיאל
הדגיש ציה וכחצ צוהיל
ושמח אפי' טעמא דציר
אזיהם של יחומים לא
אילערק ליחומים קטינים
שילו שרתי לאו בני מעמד
עליה כיחא וקרא דטעוט כל בעל משה ידו צנני מליה
יירי גדולים ולח קטינס ומשי' נתי אמרו אין פוסקין
לדקה על היחומים וכי' וליכי רמי קאי' דוקא על חוב
שרקו מאזניהם ע"ש וליש' אלח דעוד קשה מהרומים
קיה נחלוה דיפסקין לדקה על הפשטה והבימי כ' למד
תי' משום דלדקה איכא חוב על נכסיו אלז' הרי צרר
דגס נכסיו פטורים ועוד מלמתי נקיד מפורש צמוק
צטרות רמי' ע"ז דלא חל שיעוד נכסי על קטן שמוחי
לפרות אי' עד היותו צן י"ג שנה ועיכ כתי' ה' דאן
אמריק דעמתי דינחא ליה למיעד מליה צמוחי חף
דוהי הפקר ועיי' צנה שצקציר מן החמים איחי ק"צ
ומה שתיק הקלוהי' לכל עבדין ליה שאר מלח אפשר
דשלי' לדקה דלפי' נכל מוכי' דינר ומלחו עני ומחפרק
צו מקבל שכר ועיי' תפסמח דפאה פיג הסיח' כי תקלר
ט' וצאנוה דרי' ורשי' פ' כי חלא ע"ש. וצטויה ש"מ
חיא קלי' עיד מחרש שטרל' לו צן צטר דחיים הציר
לפרוהו וצני מלח' הס כמיש מהר"ל ע"ש ובמחכ
מופת דוריש זה שגנה וליט מחיוב צמוס מליה וליט
מוט' על הציר ולכשגירל' עני' יפדה אי'ע וכיר צמס
זכילח' אוח פי' :

תבנא

לדינא דחשי' בני מליה הס אלילטי ונחשנים
לט כגדול שובג ויהיחי חקר להאכילס איפור
צידים כדיליף השיק יצווח מקרא' ואפשר דליכא גס
מלקוח' כי שמומחה ושרי'ס יליפן לכל הטרחה וכלדל
הפתיג' אוחי קי' שמיג' ושלי' מושיע' כוס יין לכיר
דליכא לפיע' וליכא זלקוח דלפיע' אי' לאו שצכללות
[ח] לפיע' מהרעבי'א שצוועם שכי' דליכא מלקוח' בלאו
דהשער נפסך חף שטרל' כוה' מיני שמייה מיה הכל נחשב
ענין אי' משליכ' לאו דלא חלבו' על האס הביאו הצרכי'
חוע קי' בני' וליכי' דנ' צלפ'ע' ענין אי' הוא שלא
ככזי' איהו צמוס דר' ויור' נקטצ'ר ממוס דפסעי'
דקרא' הוא לענין' עלה קוצה צענון או' עדי' הוא לאו
שצכללות דגס העריח' און' לפי' השור כפסעי' מעש' גס

להסיר גדולים על הקטנים ולוקח ע"ז וגדול שובג הרי
הוא ממש כקטן והו' מקיר דצרו ואכמ"ל יש' חילוק דלפיע
עובר חף היכי' דלא צל' חצירו לדי' ממשל' כמיש' זקן
אהרן קי' פיש' ובינו' קי' שפי' משליכ' צליקור ספיה
של איפור והכי' היליל לפעמי' לחלק צניהם ומש' עמלום
פטורים אפי' מומלח' לדקה וכילול' שהוא חוב נכסי
[ואפי' בגדול' לא מחחינן לנכסיו שלא צמרו כירד קי'
רמי' והשק' בנקהיכ' קי' רמיה' ובקלוהי' קי' ר"ל קצי'
הסכינו כון' אלח' דגני' כשמי' אחרין דעמתי' ריביל
ולגני' קטן' ליכא' אומר הדענ' מנשי' דלי' דכחל' ליה
לשע'ס המליה בעלמו' ושענ' החיוב' אלז' היכי' ש'ס פקדל'
צהמחנה ככיר דוהי' איכא' אומר הדענ' דניל' ומוחר' מהי'ס
אלז' דאקור' חיל' מושי'ס דלון' לה קלצה' ושמו' יכלו' נכסיהם
אלז' היכי' דליכא' גיכ' קלצה' ושיהי'ס' נלמדו' יחד דליכא'
פקדל' צהמחנה' גי'ס קלצה' חפי' מדרבנן' מוחר' והכלל'
לדי' אין פוסקין' ועלי'ס' לדקה' חפי' שמי' פקדל' להמחי'
והיכי' דיש' גיכ' קלצה' מוחר' וכי' כיון' דקממל' קחתי' אין
פוסקין' טי' משמע' דכל' לדקה' אין פוסקין' כיון' דעל'
הרוב' ליכא' קלצה' עיכ' כל' לדקה' חסרו' ועוד דאפשר'
דעיקר' סווחס' ציש' קלצה' רק' על' מליה' שיש' לה' קלצה'
מהי'ס' לא' עיי' מה' ש'קבל' לה'ס' אזיה'ס' ככיר' ועיי' מהר"ט'
חיא' קי' קצי' שגדוד' מזה' וצני' צמור' טס' ע"ז קאמר'
רי' דעיכ' דיש' לדקה' דרש'אין' כי' ומשי'ס' ציש' כדלקוח'
ופסקין' הרמ"א' יורד' קצויה' ויש' לבגומ' דאף' דיש' קלצה'
צחק' אלז' אין קלצה' עובר' האון' דמי' ידע' עד' איזה'
זמן' יהי' הקדוים' עינים' ועי' מהר"ט' היכל' שדיצ'ר' גיכ'
מה' ועי' צמי' קי' קי' צמחמי' אי'ע' צשלי'ק' ואק'
אסח'א' דריש'א' גלוח'א' יס'צוק' אלז' לעמיר' הנו' דלא' ליה'ק'
עלה' (ד) דכל' שעה' קיימ'א' עינים' . קיל' ה' י'ס' לדקה'
שיעור' כצויר' רמי' ו'י' ועני' טס' שלי'א' קצי' ויכרי'
הצו'ה' מה'פיע' דאי' קיימ'א' עינים' אין' די' צשיצ'ר' מועד'
ואולי' זה' דקוק' רמי' זיל' צלשו'ס' הקדוש' בכל' שעה'
קיימ'א' עינים' שויר' צשיצ'ר' היכל' שמו' צוה' ע"ש .

(ה) וסאז ים קלנה סך , דוקא נהיה להם קלנה מחזינים
 דחליכי לעולם יחייצו ליתן עיי מה סתקלנז להם והייס
 דחמוניק אפי' לפריון ספויס דיש להם קלנה לפי ענה
 שיהם השנייס עשכוי [סך]
 רמיח סקיון וקסם איד
 יחייצו לעולם הו צניק
 שילמד לזה עד טעם דיש
 סקידא להמתין ככד ואם
 ריל דלדקא כואם דיש סקידא
 יחייצו לעולם פיו אומר
 סה"ד והוא העולם ומה
 סהיר מפריון ספויס חיינה
 אם אלו קטניס מחר יצילו

עד וולגי (ו) עד סידרלו ויחייצו מיהי. פי רביס
 יהנה הכמה צבורה רשי אצל הרשביא פי העולם דהלא
 כחולל צנכסי יתוסי ומה הויא סהקדיכ סיי סיה
 סקנה על הריי סם סקידא רליו לביד לפדות הצטר
 שמה אציו דאלי יסא ליה שיעשה הוטטה צעלמו עיש
 סהיי סהקדיכ מדוע לא סקצו סרשביא חונה זאם כאן
 וסחשמיני עמה צמחב דהייצו כחצ עיו ופרשי' [סתים
 יוד סקי' רליה] והעניני כי רקדס צן י"ג הוי כחוד
 סלסיס דליו מועיל ספריו והצ"ק סהיי עליו והאחנה
 לפישי' סקדי' וספיק וססקיס ריחז עמלו חייס יולא
 צמה שיעשה צנה ספפור דברי העניני מוכרחס וכן
 סרג'ס צקי מנחמ סח"ק :

ונדראות

כפלאחסי על מוארי עולם דחלמד ערוך
 צצבורה מיי עיי דכהן שמה והיחז בן
 חלל אף דאציו הכהן היה פטור הוא מחייב לפדות חייצו
 ואם מה אציו אחר סלסיס פטור גם סהן דכנר זכה
 אציו צפדיס ורי כפדלו אציו אחר סלסיס הרי צנהיח
 דיש רשות לצאיו אחר לי לפדותו וכאז אציו הו כמו
 הציר לגבי צטר יסרחל שמה אציו ונשאלת דלרעם הריי
 דמונע מוטעס רצב קליון י"ל ריהב לגבי אציו ודלי דכחא
 לי וסמח יינה אציו ויחייצו ליתן לכהן אחר אצל
 להעניני דמונע מוטעס סקוא ענה ספפור הלא פדייס
 אציו חייס מועיל כלום דהיי כחוד לי לגבי צטר אחר
 וצטר :

ואפשר

דצה דמי צטר ארס לפטר חמוד דפדיס
 חיל צעליס וסליחה רק כל ספדיס ציר
 כהן הרי הוא פרי דמי לגיבור סתן וסילה סיטול אחר
 ספפור וספי סלח מדעמו והצטר הוא סתן סל מלה כמו
 מילה וכל וי' שולל כנר חיקון חוטטה סהיל כל ספרה
 אם הצטר ויי' מה חסוק צצבורה ד"ח וסיל פיד
 מנצרות וצרי' וסי' הרצוני ריש סתסיס וצוה יה' מיוסב

אצורה אצל סתסקיס חיל לעיג. (ז) גדול העולמה
 וספחה . לכאורה זה עבר סתסקיס הוי אציר צנטלה קלה
 כצחמונה אצל החייצו ציחי דהו חין דעמה סובלו ופי'
 צחיל ויי' צפיק דהייק
 קלנה סחרי (ח) והכא שיש קלנה סך מה סתסחין להם .
 וחייס מרשע דרבייחא חיונחא דקחיי יתורנין ומועטרין
 להאכיל אצל לא להכיח אלאמה להכיח לא אף על גב
 דליו דנר שיש לו קלנה מחרומה ומועטרות . וי"ל דהחס
 הייס טעמח דפי' רשי להכיח סחאה צאולר עד סידרלו
 למה לי עשירי לכסידרלו יעסדו הם עכיל . לכך עוב
 להמתין (י) עד סידרלו ויחייצו ען סהורס ווא יעסדו
 חוטטה צעלמוס כי (י) גדול (ח) חוטטה וספחה דרביי
 חירחא

לעולם ויי' צמפרסיס מדוע שאלו צחחם ועלמה לו
 וסכניל (ח) חוטטה ועספה . דע דלס סחיל צנטלה וצא
 לידו לעסוטה ען חמוצח כי סהצרי דלל ייחנה אידו
 כדי לעסוטה ען חמוצח והחיל סיי' עיה סהיי עליו
 והיר מיוולח דחמר חוטטה צחלשון ואם סהסי חמוצח יציאט
 דעסעט דאפי' חלשון ציד צעליו מנחמ וסקרי' סהסי
 והציא סקידות סחחיל צוה והעלה דהייב דהסיי מרחה
 לגמרי לרעי' או ים ספידא חוטטה צחלשון וסכני מרחה
 מופיו אצל היכי דגם סהסי קרב סלמיס או חין קפידא
 וסחה סירלה קיריב והעלה לרי יוקי גיב דאפי' דהסיי
 יוד קלס מוודרנה חלשון חין קפידא רק בחדסה לגמרי
 עיש דסחיס ספיו העליחי מרגילוח יקרה צניס יומל
 י"ב צבי כהיי סקרהס וסועמד אחר סחחור דחסי חלשון
 חור לעצרתו והסיי כל מלה כהיי עליו דברי ריזו ר'
 יוקי חומר חלשון חור לעצרתו והסיי חייס לא כהיי
 ולא כהן הדיוט עיש ודקדקי מדוע חומר ריי חלשון
 חור לעצרתו הלא צוה גם ריזו מודה ולא היליל רק
 ריי חומר סהיי חייס לא כהיי סי' [יש דקדוק כיוולא
 צו צסיס כחוצות] גיב כחלה סהיי פירושו ר"ח חומר
 חלשון חויל [ולא סהיי] אף דהסיי כל מלה כהיי
 עליו ואיכא חויא דכמו דגני קייס כיון סהסיי חייס מרחה
 לגמרי ליכא סוב מלה צחלשון עיי' אסמעיק רליחא וצא
 ריי וסלגי דהייב דהסיי חייס מרחה לגמרי צחחם ליכא
 מלה חלשון ככי' חיליל רק סהסיי סהיי מרחה לגמרי
 מסיי חלשון חויל דהיי כמו גבי קרצן היכי סהסיי מרחה
 לרעי' רחז מלה צלי ועפיז יש להסכיל צצחור לשון
 סחחיל סיח מיי ויהיפי וצחסי וסחסי' סם וסכני
 צפרע סחחחם דצריי סהסיי סחחח' סיי' קריב דרעסמונע
 צחי' הרעניצי סם עיש . והספליג חיליל צעעלח מלה
 ען חמוצח הרי דאפי' צחחחיל כנר מוכחה כדי לעסוטה
 ען חמוצח כיש דלל סחחיל כלל ודלי עוב להמתין

על פן המוצר ועי' שיק נרכזה ויהי א' כיחא דקבער
 צדנה עייש ויש להפליא על הרעציה והיה שלא פ"י
 כעונם ר' וחספא כיון דלרין להמתין עד ענה גדולה
 איכא חספא דלמלא יומה

לומן ערונה ועוז יחר חכמא (ט) ומלוא זו יחר
 לעשות ענה ומלוא קלה

ומלהמתין על מלוא גדולה והרי כ' הדרצין בניו שהי'
 חנוך ונחמ' לו רשות ללוא פיה צדנה אין חוששין למלוא
 קלה וחמורה אלל אין ועבדין על הגולת וכיכ הרעיה
 צלוחי ק"י כיה ובמציא עס ומשיק יבונה עייש. חומס
 החסיד' כי להיפך פסקי הרעיה ארזי חכ"ו והשנויה

חיל ק"י ליד והסיל ק"י קיי הכינוי ראוה מלוא עלמה
 לעשותה ען העוצר ע' להמתין ולפי' יש להצדיק דרי:
 ובמחוח קיד א' חומ"י ליה הצא עשינה ושמוע ופסקה
 הרמ"ל הרי דמחליק ענה עזור פן המוצר וס' דעייז
 חומ"י שחי' החס' שכבר רחמה שרעיה אח' הסגנה חס'

היך קובי' הכל וכדא' דעל זה קוין הרמ"ל בפסקיו
 והלרכי' לייטו מקשי' השין יד ק"י רביז עייש ובסק'
 חילין דעשה דמלוע דחי עשה דעליה הקו ולא משהיק
 לעענד בלי רחמי' וכמ"ש החוקי' נשעשע ריג עייז ועיי'
 עק"י ענה קליא עייז דחס יבוא המיסק יטהה המלוא

ועיי' נחסי' יבונה חיה כולה והרמזין ח"י ענה
 כיה והרעציה ח"י צילה ריה ובקועה ח' עייז חבל ומלי'
 מה שיעכז עייש וביני' חרפי הכיסוי' ק' ארוך וחכ"ו
 (ט) ומלוא זו יחר ומשליחו. מקור לריד בני חרומה

עליט נשים כרריס דלוי עייז מלוא דליה אח' וכיחא ליה
 לעענדנה ע"ש אלל קסה מדוע עושין שליח לכחילה
 לחרוס כדמקובע נשפסקס ומללחי העתיק חשי' מהריה
 חזי ק"י קביח כי חוקא דקבושין שייך מלוא זו כיון דלין
 להעליח חלק זו והגלח ענה שנקדש חסה להמתנה
 ומשיכ' בהפרעה חלה ענה יש החלה להשליח גיכ טהור

לו ליש צנה מלוא זו עייש והרי זה להדיח גבר דברי
 הרמיה סקורי' גם כחרומה ומה מלוא זו. וריז הגלח
 נחיה פייצל הלוי כ"י כחז עייז. יפה העיר כמה כ"י
 חולם נחסי' כחוצות י"א המוצר נטי' י"ד ק"י עיה

קקיי' משענע דקיל כמחריח חזי חולם האק"י פ"ז דביע
 כ' הך לך חוצה כהרי' עיקר ונחסי' ק"י כיה קקיי'
 כיכ אלל דליז דעס נחסי' הבין דגס נחמה שייך
 נקביעמה מלוא זו חס קסה לכחורה הא קביעמה חוזה
 חיל שליחה ואס' כינא דעה חניש' דגס צליל שליחה
 מלוא זו קסה הא נשחטעה לל' חומר חרס ועיולם מלוא

זו [לא רחא הרז כ"י צנחריח חזי כמחוקס מהא דהגו
 רבתי' שחוק' חוזה חיל' חידוש חיל' דתיכי
 דקעליח נקח' ליכא מלוא זו] ולי' להחניש' דנעי' חרתי'

למעליהא דליל שליחה וגם האחר הבקר להקטוע עייז.
 ולעמיד דלף הכי דליל שליחה מלוא זו וכמ"ש הפני'
 נרכזה דייח כן גבי מלוא קצורה [ומיש עס דוקא
 יבונה טפי' לא צומכעיה לל'

ומשליחו כדלוחא ריש פרק ומשומע כן נשים קדושין רע'
 האיש עייז גבי שרתא דגומדיחה

עייש] ובמציא ק"י חליצ' גבי דניקא ונלוחי ק"י ח"ס
 הרליש' היה משחלל בעלמו עייש והמפדשי' שלא פ"י
 כרי' ומשומע דקיל' כמחריח חזי' או כמ"ש החניש' דוקא
 העשקה עיי' שליח מחליו רוחה לטווח אלל לא צומכז
 דרך כיצור ולפי' הכא גבי אשטרופס ליש מלוא זו:

איברא הא דפי' ר' לפרשי' קדוש' דהא משרש נפשי'
 גיטין עייז עייז דיה מלואריהא דליכא מלוא

בהפרעה ומחיע השוי' בני' מהרשיק מנרחל' בחש"י על
 העייז י"ד ק"י א' שקיי' שכי' דליכא מלוא בהפרעה ולא
 נשחטעה [ונן בהנהגה יד שאלו] חף כי לא לרק צנה
 מהרשיק ז"ל שחרי' מוצר צנחמ"ל שייז דלביע איכא

מיע אלל דמחלקו חי' הוי מיע צפיע או דשיכה למלוא
 נחיה וכמ"ש החסיד' חזי' ק"י עייז ופ"ר כ' העייז [חך
 מיש דשחטעה לל' הוי מלוא חפס צנה דעה ריציא צחוק'
 שבעווח כיז' והכח' לל' קדושי' הרמזים וכוונ' וע'
 צנחמ"ל ומק"ו ורמזין עס שזי' ונחסי' חילין דביע עייש'

מיע הא רביז עומר נפרשי' וכל דכוונתו גיכ על
 הנחיה הנחה חמר הפרעה דלביע איכא מלוא [במחייב
 רביז' הנחיהו ק"י רמזי' קקיה שגג צנה] ועיי' נשים
 חילין קליד' ומחיע' אחרו להפריש שלא יהי' מחויב ליתן

מקום כל אחרת וכדאי' גביה דף ר' ובחוקי' עס ולומיד
 דליכא ציה חף קדס הפרעה ועיי' עניא עס ובק' דיק
 ק"י כמה בהיק' סקיי' ליק מדוע חין חרומה הא יענה
 על ציה דמה לנו צנה הא חין ציד מליל'. ואיכ' מדוע
 חין מנכרין על הנחיה ככר ח"י רמזין נחש' ק"י קפיט'

ועל הפרעה דנזכרין כ' החסיד' דעכ"פ הפרעה היא
 החחלה הנ"י וינוד והילך עד ענה נחיה ושלחי עשייה
 לליח שליחה אלל הכנה [לפי' ליש מלוא זו גבי לליח
 דהוי רק ומשכירי' כמ"ש הפני' וגם דהשליח עלמו האחר
 לו ובני' הפרעה חרומה אפי' לל' הוי מיע צפ"ע מיע

ליש לעז דהוי רק כמכשירי' מלוא וכמ"ש החסיד' ונדלי'
 לביע זו על מלוא זו אלל לא לרעוהו מחריח' חזי'
 ומללחי' צחי' הרעיציא כחוצות ד"ז עייז ומיש צפי' החכלה
 שאין מנכרין על מלוא שליחה בער מלוא נראה ודאי
 לא קאמר לל' אלל אשחיה לליח וקבי' שאין עשייה
 עושה כלום נשק' המלוא וכי' [ועיי' צנחמ"ל קיה ויפסי'
 וזה כהת"ס עייז' אלל ציור' העניע' אלל להסתי' דמסק'
 צנח"ה הגלח' ולי' עייז' הא ודאי' מחויב' אשטרופס

ליטן לכסרם וליום קדושים של היתומים לא לקרוביו מקסי" ז דמסעיא. וטלן ר' רבין גדולים כיסין איב וכיכ החיל קי' מיל דמי דמוסקין ש"כיה לקרובי היתומים יתומים דליק מתגברים להרזי מדוע לא נעשה זאת והאסר עמי"ם השליה הגיולו קטליה דמי קי' רעיו עזורים ונפרעו דליכא עמי רעיו פרתיה דמי אחיך דחיי

דמוסיב לא זכחה תורה רק לבעלים חבל אם הוא ניד אחר מחיוב ליטחה לני שנה ראשון ואולי ד' אשטופספס כיד אחד דמי ול"ע. בפנינו איח חיה הקרי הי עירק אי להשואה למען יעשה בעלמו או טלה להחזין המטי' ומדיר ליכא למיפסמיה דרובי רביס לא אמרה בהלמד יחד הא דיהא מחיוב ומליה ועוד וגם ש"עשה בעלמו חבל ש"עשה בעלמו שכלל אספר ש"א להחזין עבר זה ועמט"ל (י) חבל נדרות דיון. ול"א דגם נקטוב"א מיי' בדרקא כולח שאי אספר להחזין דליכא מדוע אמר העעס ומלחין קלנה (א"ל) ומדאספר להחזין (א"ל) והרבה גנאי ופס. קשה איכ מפרע להיחר כר"א' נשיק ג"כ שגויא ריעו לקמן חבל לאחשבינא עבירדא [שיך יוד קי' רמיה] (ג) וכדי' ח"ה. משמע דעכ"פ הקטכים אין כופין דל"א ש"ך שם ש"י דמשמע

רד"כא כופין (ג) דנשיק דאז. לפדשיי לאז כופין מקים פגם משפחה עיכ דלקור לנייס וע' רעניס פ"י מיה דיעות חיה והסוי' פ"י דכ"פין לנבי משפחה קשה ה' אדם רשאי לנייס עלמו כר"א' נשיק ליא עיב וכן קשה גמה שקשה מונר עברי דייק לנבי משפחה דמאי' איכפון נ' גהא דמאחר שח"ס חל"ס גזה ואולי דש"ך המנייס אימי ומתנייס מתאחרים כר"א' נשיק דעמי עיב וכמ"כ בתפ"א פ"י מתקדריין וזה דמי להגלה דלקור לחבל בעלמו ועיכ כופין עי' ונושכ ק"י ומאשי' דמאי' קשי'א ליה מניסי שא"י עיב ר"א עמי ג"כ משפחה של' כהגן משאיכ ג"כ אז כ' נחמה לא חיל'א בזה רק דלקור לקבל גיזע עיב ונחמי' ל"י מיי'וכ ל"י ח"א ב"י י"ז כ' רבני פגם משפחה אין חילוק בין פגע או לא וה"ר

האיס מקדס. חבל (י) נדרות דיון אי אספר להחזין דליכא ימותו נרעם או לריבין לחזיר על הפחחים ולין זה לא כבוד החיים י"א ולא כבוד המתים ז"ל. (ח) והרבה גנאי ופגם והזק הוא להם נח"ס ח"ס ונכמה דברים. על כן רענא לה עבדין להו ליחמי ליתן להם משלחם כ"י שלא יבאו קרוביהם למדה ז. אף על גב דקטקסיס הם כיון דיש כחן גנאי ופגם (ג) וכדי' ח"ה היו גדולים כי"פין להו מהאי טעמא כדא"י נשיק דקרושין ג"י הא דרמ"א ומפרין אוחה נעל כר"א עבר רבא למימר נשיק דרדון, אמר ליה א"י מ"א' כיהו דכתיבין ליה סערא דרמיה אמאי' קעט מרביתח נידים ויהיבין ליה חספא חלל אמר א"י (ג) נשיק דאז ומקום פגם משפחה אי הכי עבר עברי כמי' רכפניה לנבי משפחה ומקום פגם משפחה אזיל ומחזין. חלמח דאז ומקום פגם משפחה וכו"ש הבא דליכא עמי וחי אחיך עמך (ד) שמוטל על הקרובים כמו שמוכח המדרכי מפד"ס הר"א עומין ממדרכים בפרק ר"י אלעזר אמר מפתח ס' ח"ל המדרכי נשיק רבי' עד פ"י פ"א ועיקר לימין ליה גנאי כ"י עד ומשי' ודאי יעבור שא"י אומר כל הטפל ולר"ך למחוט אינו טפל על הגנאי מחלה כלומי איס מוטל על הגנאי לפרנכי ועליהם מיטל עשה דוחי אחיך עמך חולה פ"י עד ש"ע"ס ביח דין אם אין ספק לקרובים אז מוטל על הגנאי ומחתי' נמדיר קרובו הי"כך בשביל כך מחזירט אף על פי שא"פסר לן לפרנכי ע"י מחטת לאחר יש לו גישה ועורה הוא לו חבל לדי גנאי ליתן לו

הוא מחיוב [יש גזה מחלוקת רב"ז ורע"ן אם נטר לעב יכול לשטח ליתן לעמי אחר הביא הקטליה ק"י רי"ב ועי' תשב"ץ קטן ק"י ח"י דק"ל אקור לשטח וזה כר"א דעת החי"ט כלן ויש להקביר דאפי' אמירה לגובה בדרקא ע"י כהקדש היינו גמה ש"ס דוח להקדש ש"חפס ח"ב ע"י הטרד חבל ש"י'י דוקא לעב זה אין זה רוח הקדש וע"י נחתי' יוד רל"ו] ומ' נושם דלא נחתי' לנכסיה ותמתי' שבתיה נפשיניה והלא נחלקו גזה בלייטו הראשונים עבדי' ומלמחה נשיק פד"ה ובר"ן כחזי' ב' כגמה וזמחה ליק דמי ק"י מ"א דמשי' הש"ס לעיל נוחמה לעב"א או דיכ"ל לשב"ו כח"ל ואפי' אי עברי בקרובו ע"י וימי החיוב משי' וחי אחיך לא נושם שאמר ליתן ולית'א גזה דין המשנה ועש"ך ח"י' ק"י פ"ז קקרא

קציה וקפטיא (טו) שטענו מעבי דעבי . ועיי' צרין ורואש
 וצחיי המאירי שפי' צחיל ועי' מהררי חיל סי' ה' ונוימ
 קיוימי ונחמתי' ושיע' יוד רמי חי וקטי' רמי . ולרדך
 חקיה עד היכן מיקרי קרוב
 ועייד סי' שתי' ותשי'
 לז' ק' קיל וצקרשין כיל
 ושבתי חיי סי' פיג' ובשתי'
 מהרשדים ליעי' ק' קליג
 משעו דחיל צריל ליורשו
 וכל הקודם צירוש קודם
 לפרכס . ודע דהא חיל ענין
 להס' מניס' דלקה ענין
 קרובם העשירי דוקא כשד
 ישראל תקופה עליו לכשחשו
 דחליכ' מה יעשה העני
 האומלל [מדני' ומיל' ה'
 דלקה] ורין זה דקרי' קינע'
 הא חפי' להיח' [חיל' קינע'
 ונעשרדיס' שס' עיד' חלמנה
 מניקת' אין סיבין לניק' בנחס'
 כסכתמה חממי' שאלונקי
 [ועי' איעי' סי' יג' קינע'
 וכוין שיש להחזיק' אה
 עשיר הוא חייב להשגיח
 ולפרנס' וכו' הרשב"א כפיין
 אה האז לון אה האז]

[עיי' רבי' קינע' וכו' המדרכי' [ה' המוצא פה צרהימ'] יהייד
 לכל קרובים [לגלי' בצדני' עלמו' שס' ק' קפיד וק'יד] ופשטו
 שמויז' ליחט' לאמו' דהבן' אלל' האס' עד' ששה' שנים
 עיש' ומלאחי' צביד' מנתיח' דשאלה' אה' מנתיכ' שנים
 יבנות' מי' עי' דמנשי' אפרו' מניק' דלמח' מעציר'
 ומעבר' חלבה' וקפלה' קידם' לני' איה' רידיה' כמי' דריה' ומתקפא'
 צבי'ס' וחלז' דריה' כמי' ומנשי' לא' יה' לה' צעל' ומתקשה'
 ולתנע'ינה' ליוש'ם' כמי' ונחמי' למי' דקשה' ליה' דלמח'
 הכח' האז' יהוש' ומשום' לא' פליג' גזרו' צכול' ולי' תונה'
 הא' אין' לך' קרוב' צירוש' קידם' לני' איה' [ה' ולתנע'ינה'
 לאפטרופוס' עי' כ' ע' ד' רחמ' מחזיר' עם' הצרחה'
 דהמתקן' ידע' אה' יקשה' וליתבע' לאפטרופוס' ישי' לו'
 דמייר' שלא' הכח' האז' יהוש' ומנשי' לי'פ' גזרו'
 צכול' עי' השכל' להקשות' דתחנע' הירוש' ריל'
 כל' הרחי' לירש' דמוחז' ועמוד' לפרכס' ולתשביח' על'
 היחום' משום' שפאה' קרוב' וכמ"ס' המדרכי' ודני' וחפי'
 לא' הכח' האז' יהוש' ועיי' ליכ' שום' ישי' דאין' לך' אדם'
 ממשאל' שאין' לו' קרובים' ואי' איה' הכל' ולעצמ' זה' אמה'
 נעלא' מציאר' חשף' מהרשדים' שנים' וגם' משעו' דהכל'

היי' צרתי לירש' מנדלמר
 קאנו' לקרובים' ועי' קליה' סי' רמז' סיה' ונחמי' וצפיה'
 שס' וישע' איש' ספי' סיה' חללא' אין' לי' טיפ' ומתקרו'
 ותמה' הימיו' וציע' מדוע'
 חגרע' ישימו' לה' הביד' שבר'
 הנקה' ולעציר' כוון' דורתי'
 היא' קרובה' לילד' יוד' מכל'
 ואשה' גיב' חיינה' צלרקה'
 לקרובה' חלל' דאס' יש' לצנני'
 היא' מחויב' חלל' צלן' לא'
 ורואי' אה' יוד' לחלז' של'
 דריה' "היא' אמירה' ועשייה'
 ומדוע' לא' נקיף' אותה' ואה'
 פאחמה' היא' עניה' אשר' אה'
 חשכיר' עולמה' להנקה' יהיה'
 לה' ממה' לפרכס' איש' וזה'
 חיקק' הלז' לא' יהיה' לו'
 פרכסה' אז' ורואי' משלמין' לו'
 כדברי' הימיו' וצ"ס' (טו)
 דיש' דלקה' דרשאין' . לעציר'
 כיונה' הנצריח' דהיה' כי'
 דכל' הכי' דוקא' אפטרופוס'
 חלל' הביד' דשאין' הביאו'
 הקמיע' שס' וכ' העיי' דמיני'
 דלקה' חפי' לציד' לא' יהיה'
 ורואי' מהא' דמקשה' חזי'
 לצד' דלקמן' הא' רב' ציד'
 ככל' הכי' אין' האפטרופוסין'
 ובגי' דלקה' אין' פוסקין' סתמה' דאפי'
 כיי'ס' דבכי' משעו' הנצריח' חולי' כיון' לניש' ובחש'
 ונחרי' חיל' סקביד' הרגיש' צקשי' העיי' ופליפל' צה' עיש'
 וכי"פ' אורח' לה' היכחה' ר' ובקי' כחש' סי' י"ג' חות' ד'
 מחש' מהררי' צי' סי' ק' קיח' משעו' דבס' לציד' לא' יהיה'
 אה' לא' צרשותן' עיש' ולי' דמיירי' צהיני' לעונה' הפעויות'
 ומעיל' ומתחו' ומחלחו' כחש' סי' ר' ליה' קיל . ובחש' מהררי'
 צן' הרחיש' סי' עי' דאין' לחוש' על' חלמנה' שחון' לקרובה'
 כי' הנשים' חזי' לה' אה' לא' ששה' עניים' וחסון' להס' בחורה'
 דלקה' ובה' חשעה' קרובה' ליתומים' כי' מלה' מנין' חקר'
 אמרו' ז"ל' בחיוב' קי' עיש' ותומה' הא' אין' פוסקין' דלקה'
 עליה'ם' ולי' מירי' דלקרובים' שרי' חלל' צבי' יש' קליר'
 בחשי' זאה' שלא' ביאר' כן' (י) יש' לומר' דרנה' גרסי'
 כיון' רי' צרוח' קשי' להרשי' צי' פ' מי' שמה' סי' לי' צ'
 שבי' כצדוק' שלא' יסכן' שרצה' יעשה' מעשה' וחזי' ישי'
 עליו' ולי' דניקס' גיב' כאל' רנה' וכה' צחוס' שנת' כ"ג'
 צ' דיה' גזרה' וכד' ועי' חשוי' צי' אפרים' איש' סי' ר"א

מסוס דקס נבי גע אי אונר טלי גיטך מעג' קרקע
לא מהני משאכי בני מכר ודיז דומה לטלי גיטך ועניני
וכיז הנחשיו צמיח עס ואיכ הא חקר הרשדים איע
סי' כיד רגני קדוש מוניל
עלי קדושין ועניני וכיז
הרשך ועניני רקי' למיד
ונחשו' מהרי"ם חייא סקכי'
רנו מוז ונס דגרי' כמזר
כן ולפיו יועיל אס חמור
האשה בשליחת אל מוקדשה
לפ' ויהי' אלהה כקפ וחמור
צו עזר קדושין ומתן הוא
ואמרה הוא מיידי בלי שליחות
ועדין קשה למת כיר אחיכ
לחין לחש לזס שלא נתן
החתן כקפ או בטר לאכי
הכלה דפתיש דלבי הכלה
שליח המתן היכיכיל לקדש

צמעותו ורי אס היה כקפ צביקו והחזיקו צמורת קדושין
עזר המתן הרי יוזל ונדלה מוז דגס ר' קוצר ולענין
נתינת מתון צעיי הולאה מנחשו לרשות ולא יתכן שיהי'
שליח המתן רק נבי' אומרת לשון הקדושין יועיל השליחות
ולרך לזה שליחות ענין קיי' [ונחמתי] ונחמתי
יוד סי' רל"ז ומיש צענין שליחות הכקפ לפדיון צמחכיר
זלוקיל לא זכר מיש רבי הפנאל כחוצות עיר אי' עיש]
ועיכ אס היה החתן נותן כקפ או עזר ליר אחי הכלה
ואין הכלה אמר בשליחות המתן הכי מלחם היה צמחה
קדושין מעליה עיכ לסקל השטח זמח כיר רחמי הכלה
מכחש שלא היה שליח וגם אפי' אי היה שליח הא לא
קיבל עיר המתן או עיר שליחו' ואף ריש קצרים צמח
דיוכל השליח ענין דהוי תופס לנעיה צמקס שחצ
לאחרים ומשום נקט דזכי לנפשיה היכי דהאשה עמיה על
השליח לפיו לא יועיל ואיך יוכל האצ להיות שליח
החתן וליתא דחליה למדש דין מנח קישי' ומנחור מביד
דמועיל ומלחמי נרשדים איע קי' קמי דתי' כיון דרנר
הנקמה כאן הוא צר דעת ורלינה רק להאקדש לזה ולא
לאחר לא הי' חז לאחריו ואפי' בירוח הפיל דלחין דתין
בקדושין מלד האשה מיש לזה שמעשה עלמה כהפקר
והבעל יקנה אותה צענין דעתה והיא משויית עלמה הפקר
לזו ולא לאחר ודיר כוטיס (ה) דקיל דשליח' עשיע
אזכיעה סי' ליה קיג וצמיח סקיל' ונכחיג הגנאי העמיק
דן ר' (י) שרי יתקם שלא נחמתי' בילוי' ריהעו צמערס
כחצו הפקד ואח"כ קראו וקם עמיה כמנא ועוען
הרי"ם שלא נחמתי מעולם להיות שליח ואף דקס העדים

ולא שום עדים שרי יוזל הכיל מינה אורח למורשה לקדש
לו צחו תכל' ואפילו לאותו הדיעות (ה) דקיל דשליח
לקדושין לא צעיי לא עדים ולא הרשאה שאלי הכא
(ו) שרי יתקם אומר שלא נחמתי מוקדש מעולם
לקדש צמו וגם לא עלה על דעתו לקדש צמו לשום אדם
ופני השטח (ז) פן חיי חלונך לחליה כמו שחשש
ואומר גם עמה ויזכר לא עלה על דעתו לדקדק על לשון
השטר קשור והדעת מכרעת להאמינו על ככה דמקטמח
לא עבר הא דרנר דמיידי ריש פרק האש' מוקדש וספ'
עשרה יוסקין אקור לאדם לקדש צמו כשהיא קטנה כ'
ואין לומר דרנר מיידי (ח) כשעושה הכשולין מיד מה
שאין כן צמחין דרין (ט) שקצבו זמן הכשולין אחרי ג' שנים
דלז כנר ילאה ומקטמח לצמחה וכתיב מותר את ליחי
דלס

ממנו עיי' ואיכ טוב ליש טענה השערה מלחמ שאמר
אחס עדי וכמיס הרוחא סי' ליה צמס הריניס ועמ"ל
קי' קטיו עיי' אומר רהיע דמחור שמוען שלא עס לצו
עיי' לדקדק צמיות
מלחמ' מהימנין ליה שצנה
איכ מוכחש מעדים ואף
רגני מתון לא מהימנ כחתימו
סי' מהימנ סיג' ונבי' אשיע
סי' קיו מחשי' הרשציא
דנדחיי שקר הוא אומר מיע
לגבי איקורל נלמן ציאל
מנחש שהרעה מוכרעת כן
ואף דהיי דרנר צענונה
ויפסי' גויש' דנר דנר
מנומון זה דוקא צליהחוק
איקורל מעשיכ כאן דעל
הקדושין אס דתין אס היו
אס לא' וזרמח לך דעת

הטקסי' צמח צמחו' הני' סי' הי העליח פליגחא צין
הראיש והרין [מדינהס בקדושין סי' עיג] ולהרין היכי
שאויר דנר לנבול הקדושין מהימנ אס לא היכי שיש
רגלים לדנר דעשקר והלראיש אף צלא רגליד לא מהימנ
ונכוס דמחן איל' מצעמ' מ' מלישיות קוצר דגס הרין
מפרש השיס עס דיי שחיי חסם דלחמורא כהראש ויוכל
להיות רכיע מורי' דעלא רגליד דעשקר מהימנ וכמו שריכ
צעל הפלהה זלוקיל צמחוי' נגדי כאונה סי' כיל ונחשו'
וערסיס מריג האחרון איע קי' יג ואיכ מניש' הכא
דאיכא רגליד דלחור אונח ומכמנר הוא שלא היו כאן
קדושין והרי"ם לא דקדק צמיות הגני' מלחם [ועיי' מהרי"ם
אי' קי' מייג הירשך דלרין צימחור קורס השליחוס שהוא
שליח עיש' ופה לא היה כן] טוב כי רהיעו עיר סחר
דלפי' אס לא נאמינו לו מיע אי' שיהי' קדושין שרי
העדים מעדים שלא ראו שום קבלה מתון ואיכ צמס
מקדשה ואית דהיי חרורין ומנידיו ליחא דלריון אס לתרן
דניסיס כדלקמן' טוב האירין רהיעו צמורמחט שלא הי'
כאן קדושין ויהי' רגליד להאמינו להרי"ם ציה וככל ועי'
חשו' הלאים חייא ורבעש צמיחם דקיל' סי' קליה דלחין
לנו לדון עפי' אומדנא עיש' (י) פן חיי חלונך לחליה
מנחור צמחוי' טנייק איע סי' קי' כיו חכאי הכשוין שלא
חשול לפני יכס ונחמתיס והעיקר צמח דמחמ שומחמ אס
ימות לא יהי' קדושין למפרע אין צמח מעומדי' ובישולמי
צור פיה חייא חכאי' הי' צלבי' לכשחמח חקקע מירחי
ועיי' צמיס כירוחא רייג' ונחשו' סאגיא סי' ליג צמגי'
דיומח מרין צמחה ואכיל' (ח) כשעושה הכשולין מיד'

קיל לתימא דקדוהין שרי וכיז נתי' הירעניא ריפ דקדוהין
(פ) תקנשו און כיז הירעניא עס וכן הרעה מוכרעה
ונתי' כהז אהרמ קיי' לוי און ח' כיז מרשי' כחשוה

דחם כן היל לרז לומר חקור לארס להשיא צמו כשהיא
קטנה ומדלח קאמי הכי שיע דרז ריל חקרי לקדשו
כשהיא קטנה חפילו הולה לעשות הכשוהין כשהיא גדולה
ועוד (י) בקוף עשרה יוחקין דקאמר רב חזן צר אצל
חיקלע לני רב חקרא חכריה שקלה לנה נרתי' חותנה
צכפיה אמר ליה לא קצר נר מוקדשו מיי' נרתי' חין
אחרי יודע שהיא מוקדשי' ויש לו להרחק מאשה אש
אמר ליה עברהה ארז דאמר רב יהודה אמר רב חקור
לו לארס לקדש אה צמו כשהיא קטנה ומשנה שטיבו ו
חקק על מה שהיא נמתיס רב חקרא חין אחרי חלע
ב' הבי' לו רב חזן שקלא על דעומו חזש שלח
יעבור על הא דרז השקחא למה חיל עברהה ארז דילמח
רב יירי כשעשה הכשוהין גם בקטנותו ורב חקרא
הארץ: זמן הכשוהין של צמו עד ימי גרולה. חלח דחי'
ליש לעולם חקור לארס לקדש אה צמו כשהיא קטנה
וחקק על רב הנהי' בקדש כחש על הא דרז חיל ותי'
מילי ציניהם שהיו ישראל מרזים צמוקס אחד חל עתה
שאם מתי מעע רגילין לקדש אפי' כשהיא קטנה שמה
יקדשו אחר צמס הריו עביל מיע (יא) צקחמה חין
לומר ק וכל שכן כשמתשו וחוור שלח נעשם שליח
לקדשו דקאמי' ישראל לא יעשו עולה ולא ירצו כז
להחיר חיל אשה איס (יב) ועוד דחין מנהג ארומניסיק
לקדש קטנה לכן כיז מודו כיון דחין ארס ראה האשחא
אז עדים שטעשה שליח לרבי יוחז לקדש לו צמו שהיא
קטנה דלומר שרי' יחמ האיל היה שחור וכל שכן חיל
שהכי עדים החמומי' על הסטר קישור מעדים' שלא
נתן עס שום קידוהין לא על ידי שטר ולא על ידי כסף
ושזה כסף (יג) וחפילו דרוסה שרדן החסן לשלוח לבלה
מעדין העדים שלא רלה רבי' יחמ החיל דהייט אבי
הכלה לקבלס. ועוד כיון דרבי' יוחז החיל היה צמיר צמו
שנבאר עדים החסרי' ונכחה הסטר קישור החיל אם איחש שהו
עס קידוהין הוא ליה (יד) נעלמו לקדש כדאיסי ריפ
האיס מוקדש והי' דהכא איסורא ליכא אם לא קדשה
כיון דהכלה נעלמה לא היתה צמיר מכל מקמי' מטה
היתה צ בחסן לקדש נעלמו יחמ ועצמותו. וכן כחז
האגודה פרק צמה מדליקין גבי הדלקי' נר חמכה וריל אם
חלענה

הארמי צוה יפה כחז דיוהר ים ללמוד מנה סרלה ימק
לעשות מנה טעמס לנן חך
כמיס החוקי' גם חמוס ל'
דמשחין קדס אגולה
ונערצים עס ונביע יוד
רעיל קייה וצטיק קקיי
צטפ הביע עיס ויש לישב
קלס נודחי' אם האז משיא
ויפ צירו להשיא למי סירלס
מוסיד אגולה קדס חל
מוהריח מירי היכי דלא
חיהמי' ליאדולה זיוו
ולהקטנה חיהמי' דלא
הפקידה הקטנה עור זה
[טוב כמיסן קי יוסק לקח
עיס מיש צוה] (יג) וחפי'
דרוטה שרדן. ואיכ ליכא
שקחא דקבולוט' וכבר קיימיל
דלא חיישין אלה צמיר
קוטעאחניכא וסס ייל דחי'
קדוסי' דחיל מאחר דמפרסס
דסס חמוסין לקבולוטו ודח'
יודע מה צמו ונתן לשם
קדוהין ומוחר זהו צמריע
וחלליס הטוען צוה איס
כאון כחשבו' מורמיל ויסי
דעווען נגד המנהג וכדל'
צמיר קיי' עיל ודמי' קיי'
שיל קיי' ודמי' בריעה
עעמה הטוען צמיר קדוהין
דחין מנהג לקדש קטנה
(יז) לעלמו לקדש. קוצר
גם לאזי הקטנה מטה ו'
ועני' קיי' ליה קקיי' ויט
וכי' דהכא איסורא ליכא עי
צטע רס' ליה ונכהי'
כנני' און ח' ויט' מהאגודה
ע' נעיו איח חרעיה סקד
ונביא קיי' חרעיו קקיי'.
ועבוור קיי' קוצר ר' דגני'
סידוהין ליכא מטה ו דס
ענשרין להמטס ועניס צקי' א'
ליכא גיכ צמיר' וכניס צניס
וכי' היה כג צמיר קדס
ועניס חמורכי' ס' ההקבל הכי
איחא עס גם צמוס
קד עיל ריה עעל צומן דמיס
היס עיקר פקס

מגורל דלא קיל כן.
כח כי חוקי קדוהין כיז עיל צמס
יהם דלא יטבהן כן צמוקוטי' וי'
ורחתי' ס' קדוש לכרדי'
על אהנהגה כרע ס' ולומרין
עלצן

דחם כן היל לרז לומר חקור לארס להשיא צמו כשהיא
קטנה ומדלח קאמי הכי שיע דרז ריל חקרי לקדשו
כשהיא קטנה חפילו הולה לעשות הכשוהין כשהיא גדולה
ועוד (י) בקוף עשרה יוחקין דקאמר רב חזן צר אצל
חיקלע לני רב חקרא חכריה שקלה לנה נרתי' חותנה
צכפיה אמר ליה לא קצר נר מוקדשו מיי' נרתי' חין
אחרי יודע שהיא מוקדשי' ויש לו להרחק מאשה אש
אמר ליה עברהה ארז דאמר רב יהודה אמר רב חקור
לו לארס לקדש אה צמו כשהיא קטנה ומשנה שטיבו ו
חקק על מה שהיא נמתיס רב חקרא חין אחרי חלע
ב' הבי' לו רב חזן שקלא על דעומו חזש שלח
יעבור על הא דרז השקחא למה חיל עברהה ארז דילמח
רב יירי כשעשה הכשוהין גם בקטנותו ורב חקרא
הארץ: זמן הכשוהין של צמו עד ימי גרולה. חלח דחי'
ליש לעולם חקור לארס לקדש אה צמו כשהיא קטנה
וחקק על רב הנהי' בקדש כחש על הא דרז חיל ותי'
מילי ציניהם שהיו ישראל מרזים צמוקס אחד חל עתה
שאם מתי מעע רגילין לקדש אפי' כשהיא קטנה שמה
יקדשו אחר צמס הריו עביל מיע (יא) צקחמה חין
לומר ק וכל שכן כשמתשו וחוור שלח נעשם שליח
לקדשו דקאמי' ישראל לא יעשו עולה ולא ירצו כז
להחיר חיל אשה איס (יב) ועוד דחין מנהג ארומניסיק
לקדש קטנה לכן כיז מודו כיון דחין ארס ראה האשחא
אז עדים שטעשה שליח לרבי יוחז לקדש לו צמו שהיא
קטנה דלומר שרי' יחמ האיל היה שחור וכל שכן חיל
שהכי עדים החמומי' על הסטר קישור מעדים' שלא
נתן עס שום קידוהין לא על ידי שטר ולא על ידי כסף
ושזה כסף (יג) וחפילו דרוסה שרדן החסן לשלוח לבלה
מעדין העדים שלא רלה רבי' יחמ החיל דהייט אבי
הכלה לקבלס. ועוד כיון דרבי' יוחז החיל היה צמיר צמו
שנבאר עדים החסרי' ונכחה הסטר קישור החיל אם איחש שהו
עס קידוהין הוא ליה (יד) נעלמו לקדש כדאיסי ריפ
האיס מוקדש והי' דהכא איסורא ליכא אם לא קדשה
כיון דהכלה נעלמה לא היתה צמיר מכל מקמי' מטה
היתה צ בחסן לקדש נעלמו יחמ ועצמותו. וכן כחז
האגודה פרק צמה מדליקין גבי הדלקי' נר חמכה וריל אם
חלענה

מגורל דלא קיל כן.
כח כי חוקי קדוהין כיז עיל צמס
יהם דלא יטבהן כן צמוקוטי' וי'
ורחתי' ס' קדוש לכרדי'
על אהנהגה כרע ס' ולומרין
עלצן

ומדכי ואנדה וקמיק עשה ונביאם בשמות (טו) ללרטיי
 קניה. הרגיש כי אדרבה לא הלך אישם לה שיעשה
 ארזי לשלי עיב כי דהכל לארטיי קניה כהא דרתי
 נקדושין נרו עיב ושרי

וכהיג פי' ה'יש מקשה
 ומינות יכחצו התוספתא
 לדעת ט"ס הם (פג) שוב
 אין חרזין ונגידין. הכי
 קיינל ר'עיים האחושים על
 השער היי כוז שמקרה
 ערוחן צביר ואין יסלין
 לחזר ולהגיד אלא ט"ס
 לתמוה דהיי הא ליסא בני
 שטר קדושין דלמני' בינמות
 פריא דועשה לא חיקיו זון
 נקדושין נמיס דלא אפשר
 היכי לעבד לינחה בני דידה
 ומקס ליי לימה לבני דרייה
 זמנין דהיי נח אחומו ומחפה
 ענה ולימתי בני עדים הי
 דכביי ליה ולקשר וחי לא
 דכרי המור אמר מפייה ולא
 מפי כחנס ופי' הרשעים
 רכל שטר שאין רחוי למסור

אלמנה בעלת הבית תדליק והפטור בני ביתה רכל מטה
 מלוה זו יסור ומשלומו וכן דרוש הזה היה ליה לחתן
 לקדש בעלמו הי כון קרושי' ולא על ידי שלמו
 אחרי שהיה צעיר ובעין זה כתב המדרכי גביעין פרק
 המקבל אלא והיי לא היו כון קדושין כלל ועוד כיון
 דהאב חייב להציא בנו כדכתיב נפרק קנא דקדושין
 והאיזל וכן הוא אי הי צעיר י יוצא היכל לעשות שליח
 לקדש לו אשה היל לעשות שליח אצרו רבי אלי' היכל
 או (טו) ללרטיי קניה כיון דהאמור רמי' עליה דלמנה
 להציאו וכתיב כחצו התוספתא פרק האש' וקדש ולבק אין
 למש כלל דרבי יתכן היכל היה שליח רבי יואב האי'ל
 לקדש לו בתו היכל וכל שכן וקוי נפרק דיון דלא ראו
 טוס רמז והאמור מקדושין. ואם אמור כיון שהעדים העיד
 על האירוחן איך יסלין לחזר ולהגיד שלא ראו שוב
 קדושין למש לא נאמר כיון שהעידו שכתבם (טו) שוב
 אין חרזין ונגידין שלא ראו טוס קדושין (יז) יש לומר
 כיון דאפשר לקיים וללאמה כל דבריהם דלא קשרי אהדי
 עבדין. על כן מתרלין דברייהו ועדיהויהו דמה שהעידו
 שאמר הכני מרקס סי' אטו ריל שעתה הוא מרקס אלא
 ללמך

לבעלי הי מפי כחנס ועיין ברשביא ומלחמות טס הרי דבשטר
 קדושין אין ערוחם כחשב לכוס דהיי מפי כחנס
 ועלמתי נחשי הרשעים אנהיב קי' זו דהייט פקל רז
 המוקק מהייט זיל שטר ערוח ורתיי של קדושין ושחפא
 בעלמו הוא אכל הוא הסיגו דמס בינמות מיידי בשטר
 קין של הקדושין אכל הכא צביר הוא שטר רתיי' על
 הקדושין ועוד דלון כוחם השים לפקול הייטש זו זון
 רק כוחם השים מרוע לא חיקס זון כמו שפקלו גט בלי
 זון ותי' ממש דלא אפשר דהיי לעבד סי' עשה לא
 חיקס זו זון וכשר בין אין זו בין יש זו שרי עמה
 ככח השער למסור ליד הבעלים ואיכ לא הי מפי כחנס
 [דלתי היה מתקיים זון היה ומכריחם לתקן לימתי בני
 עדים ויהי כפקל או דהיי מפי כחנס] ותי שטר ועליא
 זה שרף הנהיגשדים טס [ועי קטליה קי' קיא קשרי
 ובנשיט טס שהאמה אה והנחיה טס קרצו נמיס'
 טוחתה האו ענקס ולא ראו שיהם חשי' אל] מעמה
 לקן רי נחשט שטר זה שטא שטר רתיי' של קדושין
 לשטר ועליא עד שאין העדים יסלין לחזר ולהגיד ובזר
 צביר שטא שטר רתיי' ולא שטר קדושין עמט שרי
 כחצו נגויה לחיות לוחט וללמתי' ועיין הי' עי' קיא

רתיי' מהקמיט קי' כיט דהאזרו ומגיד לוקס נמיס' ליחא
 האם ים מלקות צדויל לדיכא כמוכים ואין דרך פסקי'
 לכחצו מה שאין יהוג ומי המרה צהם וקבלו המראה
 [בזון ומרי ציר דנקסד כנה גדלה הממלוקה עי בלגרה
 הקמיכה למעליבת ושיך חיו קי' שליח קרצו] ומדוע
 קתמו כיב איזו שריל מטה מרדות על שטודו שעגרו
 עבירה וכתיב הנה אנהיב קי' קריו ומקדושים
 על אש ואשה שחמודו שעשו עבירה דהיא' ילקח ופי'
 הצרכי חיו קי' ליד קליג' דהייט מכות מרדות עיט'
ונסתפקתי בשני כתי עדים המכחשות אחי דקיימל
 רכל אחת צהא צייע ועבירה חס אחי'
 היוזו רכס אחת בעדות אחת חס כאמר איגללי מילחא
 למפרע דכס בעדות הראשון היה אלו הפקלים ויוגמר
 הדין עפיי הכת בני ונח' וסעמינה הקביו דלא כפקלו
 למפרע ועי נחצוסי קי' זו ולעבד רתיי' דלא כפקלו
 דלתי' איך צהא כיא בפ'ע' וועבירה הא הוי ליה עטאלייל
 דלס היחו צהא המדות האמרה יוסקלו למפרע מעט
 האמקשה ועד הפקול איס ממוזו נחמה וכאמרה טכ
 החתם חיו קי' הי מתי' רינפ' זוקיל בעד שטעצו
 קרס שטעצו פקול לעדות קשרי חס חס יוסקל למפרע

מינו כיון שאלק יש לו למרן ז' העדויות הראשונים לא יופקל זה אחר מהם עיי' מה שהעידו אחד ואם היה עענה ונמיתה אפשר דלא יועיל ומה שנתחמק למ בכך הדיון והדיון ונודין נפסקים לא יופקלו פה שיש למרן וכונתו נחשב' עהרי"ק שורם הכיז לחון על כפי ראות עיניהם אם זה מורה על אחר עניניה אם לאו ונאשה עניניה אם לאו והאחר עניניה עיי' הכיז לרעה עד יועיל עענה ואם לא עען דכין עליה כפי הראויה ואיש הכל כבוד . וכן דיק קי' אי דבי דבי ש' דחוקא ובה"ק אוח ח' עקשה הא עומד ואיש עונן כן ויחלה ליה דמירמח שלא יאמינ' לו והביא כן ושמא דעריב' איש קי' ומ' והאמת רבוח כחז' נתי'

קדושין ולא דקדקו צ (כח) כיון שפשוטו של הלשון איש משמע לשון קדושין דכפי' מכל מקום נאמרו לוי' שלא הבינו הלשון שהוא לשון קדושין צמנו דפי צמי אחר כל אחד ונחם וכן העדים שהלשון פי' לאחר זמן . וכיון שלא ראו אחד שום קדושין לא צ ציוס ולא אחר כך ודאי ליכא ליתאם לשום קדושין (כז) וכן משמע לשון השטור קישור שאיך מעיד' על סום ומעשה רק על דברי' כמו שאומר לשון השטור ולאמרו לו ט' . על כן מכל אי' עומדי' ופכרות כראה לו דיראין כאן ציה עינאם כלל וכלל לומר שנתקדשה ער' עירוב' אכל' . ומע דברי' הכל אין בהם ממש אם לא יקיים עני' שרי' הקודשין רצ' קרובי' הגלון ששאר עעכשין ילי' נאם העבוד יודל' ויק' :

ג צהיח

הריעביא' משה דיה ונחוס' צנל צהרא ריפ' חוקה הקשו האך קקיד להעמיד בידו מלחר שאינו עונן כן ופס צני' מנוחה ודאי' כן הוא חבל לבני' פיקול שייצ' או עדי' יול' קברו זהה אלא האכא צניד עענו דרב צהרא רחוק יורח שלא הביט הלשון אי' לא מירמחי' והולכר' ר' לעטס ויגיו (כח) ומע כיון שפשוטו של הלשון איש משמע לשון קדושין דכפי' [רד"ל הכי' מלחר' לחזין] לאמרינ' לומר שלא הציק כליל' . והנה השצ' ר' לדבר שאין העדים מטיין לעטעם צו שאם מטי' הוא שייצ' עדי' לשון סכני' מלחר' על שיריבין לאמין צלחיה ואל' לתיג כלל כבדעו קי' ומג' סיה ושיך קקיעו ועיל' רקי' כינו וחשף' הראש' צבור אצתיע קקי' קרצ' וצצ' . וחטוהי' הא ודאי' איכא איכסי' דלא' ידעי' אצרי' דחוקה היינו מערכה עקס' דרין' אם רניבין' לאכר' קודם האופה ע"כ מוציבין' חוקים הייט' ומורכב' ומליט' גם כגדושין טי' ע"צ עמי' שטרי' איחוסן' שטרי' פסקתא' ולא עד' אל'א' צעפורס' נחשב' הראש' כלל ליה קי' י"א שדך' העולם לקדוח למשוכה' חרוקה והוצא צצ' אטיע קניו וגם צחי' הריעביא' לנטיח' פניו עיב' דיה חיר' כחז' דאיכא' איצט' דקרי' למשוכה' חרוקה ואיכ' צנחמ' נאמיס' לומר שלא הציס' הלשון וצצ' איש קי' ליב' עורש' אם נחארקס' הפקדס' ומנוחוס' פי' דרל' גם ששוכה' ולליע (כז) וכן עשועו לשון השיק' . חטוהי' רחא' מפורס' צשיק' קשי' יוכנס' לחופה' לזון' הכיל' ויסון' לה כחטוהי' וקדושין' הא' לך' טורס' שחטוהי' שטריכה' קדושין' כ' עדיין' לא' נחארקס' ועיכ' שלא הביט' או כפי' ריחעי' וליה' עאל' דמס' ליה' שקדור' איש' עריש'א' לקיפא' וריחעי' לא' הכיר' זהה' ועצ' :

מייטין' דצריהם' ומעשיהם' זה לא נחשב' עפי' עלמו וכינו' צהיל' קי' ליא' שכיב' צטורכס' וציוח' יש' צנאר' דרין' זה הראה' עלמס' רק שתיקה' עלמס' ואלון' ומטיבין' אורח' הרינה' עטור' העעטס' ונחשב' הרשעה' מנורח' הינו' סוכה' צנלטיח' קשי' קקיד' [והסך' קי' לריב' ציויד' שבי' דרפי' יש' עדי' כדצרי' האחרונים' נאמן' על' עלמו' יורח' מקי' עדי' ודאי' חטוהי' אפי' לפי' דכין' דיש' עדי' אין' לבד' להלקוח' אם לא עפי' עלמו' שיר' צעטיה' קי' ליד' שחטוהי' עיו' ונודאי' כונה' השך' סס' רק' לענין' אי' אקרא' צעלמל' מנורח' שאחרת' רבות' אקיר' עלי' אפי' בגד' עדי' ועי' השוי' הרשעה' צייד' קסי' אי' וצצ' אצתיע' קי' מיה' וצגרי' סיה' או' לענין' לייחוד' לעד' לכחילה' דציה' כפכל' עפי' עלמו' כנח'ע' ליד' קרה'] ונח' שפיר' יש' לעור' צניד' כיון' שס' אי' מוחללין' כן' אי' יורח' ונודין' ונפסק' העדות' הצ' והראשון' דהכר' מלחר' קיים' ועיכ' לריב' לעטס' מינו' :

עפי' הסון' הים' חטוהי' ליב'ש' קשי' הצ' מניש' צשקי' דשועי' פסק' על' החזון' טיקין' דלמח' ציעלו' וחי' דאור' דלא' ציעלו' נלקק' עפי' עלמו' והחזיר' מנורח' דלי' עבר' דירשקרי' ונצרה' חזינא' לה' חיובתא' כאלר' מנחזר' מדברי' הקדושים' הכיל' דחא' הייל' לעטון' כן' ולחרן' נפטיה' וכיון' דלא' עען' שפיר' נלקק' על' שתיקתו' והרי' כ' הרעזים' צפכ' עדי' איב' דחא' אחר' כסן' ארי' וצח' אחר' ציאה' האקורה' נלקק' עפי' עלמו' מה' שנתחמק' לכהן' ויאר' הא' נחמק' שיש' לו' צציו' חזון' ומחר' צו' וקבל' האחרת' ואך' נחשבה' עפי' עלמו' אין' זה' . ויורח' יש' לחטוהי' צני' דכי' עינא' כענין' וכיוכל' והלל' זיכל' לעור' חוס' ארי'

ואח' אומרק צרי לי ופרס"י דגם אחסם שאומרים לא עת ועדים שעתה הוא מה רק דמחוק על שעתה הסגולין אי' אז היה די ונעשה וזה וקפ"א לי ליימו דקיימיל בני חיבור כסנה כל וכל היה דהוא וזמר סוף וזמרה אזל היכי דהוא איט וזמר מניחל גם היא אינה וזמרה וזה היליא קדמויכי דאשה שאמרה צנעלה כהן וזה אי' וזא איט חייב להאמין לה וזמרה צה מניחל גם היא וזמרה חף שידועה

חס יצוא אלו חז' ויעידו כי ראשונים שקר העידו נפקלו העדים עפ"י אלו האחרונים וזא דלח נפקלו עתה ותי עדות וזמרה הי"ט ומס' שהם לא אחי למפקל הראשונים ה"ק על המעשה גופא דהיא שקר ולא על גופן של עד' שהם פקלים ע"כ אי עדות שזמרה חז' עיקר החילוק שבין הבכחה לחזרה היכי דהיא הבכחה מוחל ע"י חזרה ג"כ איי הבכחה וכומ"ץ רענ"ס פ"יח ע"ה וכו' מהר"ט ח"ע ק"י ל"ז והכל יין

הליא בזמנא חס' צוא לבכח או לחס' ולמעיל צמס המי"ט] והיה צוה חס' יצוא ויעידו על הראשונים שפקולים משום דהעידו עדות שקר ודאי דנפקלי וכמו שסקנדי המור ח"ע דהוי כוונת עליו שחילל סגנא ומדוע ציקוק גולגולתא וד"ו ציחר רה"ט לקמן להדיא דהכח המכחשה לא צמ לפקל הראשונים ואפשר שלא ידע שהראשונים ולא צמ ציחר על סמכריה לז' ולפני"ש וזכרה הדבר דל"כ צאמח נאמ"ס האחרונים וקשה ככ"ל וא"ח שלא נפקלו אפי' צמס האחרונים להעיד על גופן כל הכמי לצ' ציחר לי ומ"י חילוק י"ט צין זה לגולגולתא:

והר"ד הראשונים שהעידו ראובן הרב אח שמוע"ט ציוס ח"ט י"ט עדותה שנתקבל צמיד כי כל מי שיטעו ויעיד בדר זה הוא עד שקר ונתקבל זאח צמיד כי לא הי' אז צעלי דבר צוה רק עדים והנה צוא האחרוני' והעידו היפך כי הראשונים פקלים והמעשה שקר אין לט צוה הכרע כלל ותי עדות וזמרה וזא צאה צפיע וזמרה חז' צוה צ' ופקלו צמס בגולגולתא וזמן שנתקבל בגולגולתא לא העידו כלום צמיד ונתקבל בגד העדים וחס יעידו עתה הלא הם צעלי דבר צעלומס וכבר נפקלו צ"י גולגולתא וז"כ ימה הקפ"ו עזולגולתא וכן נקטר וזמרה וחס יע"ס רה"ט לבס"ד דל"כ מנו צ' דמס"ה לא אומרה הרי דהכח צוא להעיד על המעשה וצמנו מעי"ין על גופן לפקלם דהרי ע"כ הרי' אחר כן גם היכי דכומו העדיה האחרונים לפקל הראשונים בהכחה זאח ולל"ע. וזמרה פ"ח ע"ד אין העדים נכמ"ס צמנו"ט ע"י ציומו חס עלמן כל' כ"י שרי נהרג זה או הארוב כ"י אין חלו צמנו"ט. אזל חזרה ע"י שרי חס' ענו"ט מייחס כ"י הרי חלו צמנו"ט וקפ"א דיקוף דר"ש אק"פא שרי י"ט פה מוחלע ציכ"ס דהעידו על העדים והארוב יחד ער"שא דייק דהוי צמנו"ט ומק"פא דייק דליק צמנו"ט וכמ"ס הרמב"ם ז"ל וז"ל לרעהו דאמרי' נעשה מק"פא לר"שא דכל שלא העידו על העדים צלנד נעשה כאלו הכירו רק הארוב לצד ואין חלו

האמנה שהיא וזה אי' מה לר"ך שחומר צרי לי הא צה חיבור כסנה כיון שפאח לא' מעדיה והוא וזמרה צה מניחל גם היא וזמרה וכ"ל חז' קפ"י גדולה לשעתה הקוצרים דהא דמסחה לא' וזמרה צה ומס' דחאמן מעד לגבי עולמו גר החוקה ע"כ גראה דהכח מיי"ר שפערה וכסחה העול השכי ונתקלו העדים על שעתה הסגולין של המ"י ח"ט היה צנעלה וזמרה ק"ס אז ועמה כ"ע ועדים דגם הראשון מה וצאה עתה ליכא לכהן והליא צוה חס דין נשאה להכשי שזאח היה אי' ועדיה וזמר כהן צה דלא אי' וזה וחס שלא דין אי' וזה וע"י צמ"י הריע"צא ש"ס עדי' עדי' וז"ל דל"כ לז"ר דיה דע"י צמחה עדי' ח"ט ליכא על ע"י צמ"י ע"ד קפ"י וזכ"ל:

פ"ט גנן לבקש הכרעה בדעוה הכל וזומר מדקיימיל צפיע ח"ע ק"ג ק"ז דלא יועיל קול [והחיה קנרה] רק חוקה דע"יקר"ה וכן אשנו"ט צמ"י"ט קפ"י ס"ה גבי צידיה עדים ועדים וק"מ"ס אין הק"מ"ס מועילים ולפי גבי ק"ר"ש"ה וז"ל ח"ה ו"ס ענו ל"אחד וזמרה"ס כהא ד"יד ק"י אי' ק"י"ב דח"ל"א צמ"י ח"י" כמ"ס הכה"ג צמס הרא"ח העיקר דלא וע"י. וצ"ד ק"ס ע"ז אחד מע"ד שזענל צ"ן ז' ואחד מע"ד שזאח ח"י" דל"ן להכרע ע"י ק"מ"ס וצ"ה ש"ס ד"ל"א אוק"י חד לגבי חד ו"ס להעד עפ"י ק"מ"ס דק"מ"ס לגבי עדים לאו וזמרה"ס כצמ"י"ט ח"ל'. וצמ"י"ט כ"י דוקא גבי ע"י עדי' ל"ס להכרע ע"י ק"מ"ס דלא י"ה עדי' ק"מ"ס מע"ד ק"י עדים דלא יועיל דהרי כנראה אזל לגבי ע"י דל"פ"י חס י"ט ש"ד ע"יח מועיל וצמנו"ט עפ"י דל"י דק"מ"ס ג"כ מועילין וזמרה שלא הרג"ש צוה. ל"פ"י ספקא דר' סהא"מ"ס עזר מנו לא ק"י"ל הכי וליכא עתה סלפסל צוה רה"ט רק לגבי שחפ"ס או צמ"ס פקלים דזא ע"י"ן דין ענו וכמ"ס צמנו"ט ד"ע קפ"י"ט ע"ס (ג) צמנו דלי צמ"י פקלו הראשונים בגולגולתא. קפ"א לי מדוע לא אמרו צמנו דלי פקלו הראשונים צמנה שהעידו עדות שקר כי

חוקק חין דנצדיהם וספיר ים להם חס יחוש על עיש
 שלא היו אהו עניש רק עניש היחס נבדח זכאי עני
 למיקטל שפרי העמים הראשונים כזונו על פיהם וחיש
 נסיד:

סימן ד

(ה) ערב פסח שחל
 בחמלע טעט.

דאלו חל נצטנה מותר לגלה
 עיש דכבוד ייזע וינצל ממש
 גזרה ל' וחפ' חל שומרי
 טלו נצנה עיפ' כטל גלגלה
 עיש שפאי טענעם טל [ירק
 י"ז ע"ב] ועיש זה חין ט
 חיקרי מללכה כערס נהגיל
 וחי' כל' הקיפה קקלי עיב
 שאל נחל צאמלע שצוע
 דלח חקורי עיפ' נמללכה
 חיד להמכס אזלי יגלה
 נציהיט והצד דרומיטע דחי
 לא ועיפ' אחר חלטה עיי
 עלמו עיפ' ולא עיי אחר
 דעיי עלמו לא חלוק
 נחקפורה. קוב כי דלס
 היה חקורי לו לגלה שמריה
 עזור גזרות למיד היה
 ומהר לו להקפיד חפ' עיי
 אחר גם אחר חלטה כיון דלח
 היה חספר ליה מוקדם

חל לעיל גבי ז' כיחי עדים המכחישי' לא נזח נחללה
 להכחש העדים ולפקול אותם חל להעיד על זה שלא
 הרג ויאספר שלא ידע מן העדים הראשונים וכן גבי
 חוקה שפאחורוכים העידו לשמעון שאכל שני חוקה והראשונים
 העידו לראובן שאכל שני חוקה שהעדי' אחרוכים העידו
 על הקרקע לא לפקול העדי' ויאספר לא ידעו מהראשונים
 חלל שפאחורוכי מוכחשין ומלחין טס אפלי המינו עוב
 לומר יהו כאמון נמינו דחי נעו פקלי הראשונים
 נבולטתהו ורסי לגמרי דבר אחר. ודומה לגרמ מועון
 למעון דלח אמרי' טס מינו כמו שפסק ריה כדליתא
 נצמרכי רש צ"ע ועיש וחף על גב דלחי דומה מנע
 דומה קלה ולכך דוחין חיוב מינו נעטעם כל דלוח שחין
 אחר יודע טי' ונצדון דירן המינו עוב דחי הכל נצבר
 אחר. וכיון שפטיים מודים שלא ראו טוס קדושין וחל
 כן יוחר קל וקודו לפרש שפאי מחרס ריל לאחר זמן
 כיון שפלטון מנן כך כמו שפאכחתי וכיון שיוסר טוב הי'
 לפרש דפי' לאחר זמן מעשה שפי' הם כער' לכך המינו
 עוב וחין לדחורו נעטעם כל דלוח וקול:

ד' אשר שאלת כרכה רבולה ציה הלוקט שפרי הירי שעיני'
 י"ז (ה) ערב פסח שחל בחמלע שצוע והוא חיד
 שלשים לחבל ציט מהו לגלה נצעים או או שח חיה: ריל לעיד
 (ג) נצדיה ודחי חקורי ולא נציעיא למחן דחי' ליה (ג) מללכה
 נצדיה דלורי ייחא חלל חפ' למחן דלוח ליי נצמרכי חקורי
 כיון דלחקטוה אכמה קדחי משפאי נמללכה עיפ' לכל קנדה
 לומר

מסחריה כמו לקטר] ולא מללח נצדי ר' חילוק צין עזיני
 עלה היו אהו עניש רק עניש היחס נבדח זכאי עני
 למיקטל שפרי העמים הראשונים כזונו על פיהם וחיש
 נסיד:
 חל לעיל גבי ז' כיחי עדים המכחישי' לא נזח נחללה
 להכחש העדים ולפקול אותם חל להעיד על זה שלא
 הרג ויאספר שלא ידע מן העדים הראשונים וכן גבי
 חוקה שפאחורוכים העידו לשמעון שאכל שני חוקה והראשונים
 העידו לראובן שאכל שני חוקה שהעדי' אחרוכים העידו
 על הקרקע לא לפקול העדי' ויאספר לא ידעו מהראשונים
 חלל שפאחורוכי מוכחשין ומלחין טס אפלי המינו עוב
 לומר יהו כאמון נמינו דחי נעו פקלי הראשונים
 נבולטתהו ורסי לגמרי דבר אחר. ודומה לגרמ מועון
 למעון דלח אמרי' טס מינו כמו שפסק ריה כדליתא
 נצמרכי רש צ"ע ועיש וחף על גב דלחי דומה מנע
 דומה קלה ולכך דוחין חיוב מינו נעטעם כל דלוח שחין
 אחר יודע טי' ונצדון דירן המינו עוב דחי הכל נצבר
 אחר. וכיון שפטיים מודים שלא ראו טוס קדושין וחל
 כן יוחר קל וקודו לפרש שפאי מחרס ריל לאחר זמן
 כיון שפלטון מנן כך כמו שפאכחתי וכיון שיוסר טוב הי'
 לפרש דפי' לאחר זמן מעשה שפי' הם כער' לכך המינו
 עוב וחין לדחורו נעטעם כל דלוח וקול:
ד' אשר שאלת כרכה רבולה ציה הלוקט שפרי הירי שעיני'
 י"ז (ה) ערב פסח שחל בחמלע שצוע והוא חיד
 שלשים לחבל ציט מהו לגלה נצעים או או שח חיה: ריל לעיד
 (ג) נצדיה ודחי חקורי ולא נציעיא למחן דחי' ליה (ג) מללכה
 נצדיה דלורי ייחא חלל חפ' למחן דלוח ליי נצמרכי חקורי
 כיון דלחקטוה אכמה קדחי משפאי נמללכה עיפ' לכל קנדה
 לומר

כ הוא שפרי נצואר נציעם דנעלה עזיני ולא פרע כי
 נצפקח יגלה נציהיט אדרבה גבי סוכות ליש רין זה
 שפרי חיבה יוכיפ' לפיחו ודחי יחק חל שומרי טלו ערב
 הרגל ויפה י' נציע דעיש קיל מוחיטע וכיכ הרומים
 פיה מה ייפ' ונצגילא סי' הקיפה קקיג ונצעהסיק טס
 (ג) מללכה נצדיה דלורי' חל. היד מטיס נצדיה י"ח
 דקאחר ריי חיליתא נציהיט חקיסה נציהיט מי טרי חיי
 חג האסיק הייט הנח נצוק חקיסה וקאומר טיע דקבר
 מללכה מוחיטו חקורה ט' ונצטעו דרומיטע שפרי
 ר"י חקרה קחי וגם מחי קאומר טיע הלח מפרש נציעם
 וחק נציד חיי דריל דעיה' [קדומים] וייל עפמי' נצדי
 דהיכי טעפוש נצקח להיחר חין כח ציד חילל לאקור
 יפה הקספ חקיסה נציהיט מי טרי והיך חקריה חיל
 טעפוש נצקח להיחר ודחי' נצוק' טס שפי' דלח
 נצקחנר קיחי' לאקורי חקיסה חל מפרש נצקח להיחר

והטוהרם ומנה גם לעושין דיעוץ אקורא ומשפט
 אחד יהיה לכם לבר ולחלה או רהאי רינאי אקונכחא
 הוא כמנאלא סם בכיד [והנחתי עד מרש"י כוכה פיה
 מיה וכו'ן כשרין לרפתה וע' בחירית סס] :

אדר

החוקן הזה חמשה על היר מלאכי ק"י זי שכי
 נדרשה א"ח א"ח ענין ומלחא נדרהא היא דדברי'
 הכללמים נגדה ז מוכין ועושין עליהם מלקות ועיהה אי
 דחשוב הלמי' דרוב הטורה נביאורה תליא בהלמי' או
 נושים דחשוב יותר מהיקס והביא כיד ומדין כן ומה
 חמה על הרלי' פ"ט מהי מלא ושמה ז"ה תריל ניש .
 ועבור חזרו גלון עולם שמה לבי וענד ובמחכ ליתא
 ולדרבה הלמי' דיעו שאלו בה מלקות ועיהה אם לא
 היכי שהכחוי הוא היולא ויכיל פירושים ובה המלמי' וכן
 לבחור אז עמכי' על הלמי' ומי' מלקות ועיהה המדין
 חלב אקרה טורה והסייעור כמה שיחלב לא טרע ובה
 ה'למי' ובזרו אז שפיר איה ציה מלקות דשיערי' הלמי' ע
 [לא ירדה' זן מלקות ועיהה הראים והמיל בזה רק הנחתי
 לדינא] חלב אם עיקר הדין הוא הלמי' אז נחמה
 ליתא שפך רק אקור טורה והכי כל המידות הלמי'
 ומפרש דלא עמכי' מן המדה . גם העד השכי דעדי'
 עשיקס ובקי הכרימות כחז שהיקס אללם כדבר מפרש
 וישפסי' זן מלקות ועיהה מבלתי קבלה אמרה ע"כ . דע
 דשכי מירי היקס י' המדין כי ימכר לך אחיך העברי
 אז העברה לא ביאר הכחוי שבה להטות המשלי' וחזיל
 עשאו היקס מכה ומד ההיקס . ז' ושמה אז הכבש
 נמקס אשר ישמט א"ח המעוקל כ' ומפרש נמקרה שנה
 להקוין [ספר א"ח רבא וירא אביד מלאכי ק"י] הנה
 הראשון הוא מן המדה ואין עושין עליו השכי הוא כמפרש
 נחמה ועושין ז מעמה מה שחומר דאם א"ח ענין
 עדי' מהיקס הייס היקס שהוא מן המדה ואין עושין
 ז ועם שחומר שהיקס איר כמפרש ועושין ז הייני
 השכי שחל נחמה עמי' נדרה . עוד היר מלאכי דרין
 כיד זי דעמכי' לכשכז מן הנהמה [אם הוא זכר נכשכ
 כפרמי' ולשה נכשכז מפרש נקרא] בלמי' לשוכז
 חמה ענין לכשכז ומי' דרעוניה מיי' ז' ילפי' עומאה
 נחמה עמא [וריל ויש בזה מלקות] ע"כ . שמוענה
 דיעו דבשעוניה לא ע"ה א"ח א"ח ומה ומי' אמר' מי' ז
 מי' עלמא לא כ"ס . כי' נכח' ומסירין מן הדין דעין
 אחי' [אקין] לגלוי דקרא איי' בכל ענין . ריש מקיני'
 לשון ליעדים ע"ה לוח קריד [הבאות בעל מלא הדועים]
 דעב נחל גילה לן היכי דהכחוי כחוי קחם ומשמש
 שמוענה עמי' וימ' ומשמש עמי' עלמא והי' ומי'
 מפרשין לוח ק' אך כיון שיש ק"י למוענה עמי' עלמא
 מפרשין לוח גם למוענה עמי' עלמא ע"ה שפיר מחסירין

ועושין על הקי' [ונחוספתח] עס פי' אמר ריא דכח'
 לפי דני וכי עושין מהיד . ע"כ ע"ס דילן אי' סני'
 כן ועי' נקי' קי'ן הי' ע"ה פי' דר' הדמיון כחוי ולא
 יעמאו אה ומכיה דרעוניה אפי' טעמא נחמה מנכחי'
 אך ומכחוי נמקרא' ואל המקדס לא חנא דפרי' דוקא
 ש' מנחא נחל' לז נחמה הי' ע"ה מפרשין אם קרא ולא
 יעמאו דוקא נחמה ע"ה ע"ה א"ח א"ח א"ח לגלוי
 דההיד נעמאו נכרס ועין שפיר עמכי' בלמי' כמי' ע
 הריש בני ק"י וכמי' א"ח בני הלמי' דבאחנה הכל
 אחד [ישם נכרס מחק רפיל בלמי' לטומאה שנחן ע"ה
 וא"ח ענין וינמי' ומלחתי נחמה הנחמה ע"ה נכרס א"ח
 נ"י ולוח טוין רפיל נחמ' ע"ה שמוחק ומי' אם האם א"ח]
 דכל המדות הם ה'למי' וכן בני כל שוכז עם נחמה
 האמה דרעוניה שוכז יוכל לכלול גם נכרס [שהוא זכר
 כמו שחלל גם נכרס נקבה] כמו שטען הראשי' [ירקור
 י"ה כי'ן] ומכחוי ס' נכרס' א"ח א"ח א"ח א"ח שומר
 ומכחוי על שוכז עמ' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ' עמ'
 ובכל נחמה לא חתן שכתב' לטעמה צה ואשה לא חתונה
 לפי' נחמה לרענה היר דאשה נכרס' לא כלכלה בכלל
 לא חתן שכתב' ע"ה הני' חסי' בלמי' לשוכז חמה
 ענין לכשכז דעין א"ח בלמי' לגלוי דכמות שוכז פס
 גם לכשכז וא"ח דבוח האופן עושין על המדה הי' ע
 שנהא לגלוי פירוש הכחוי . עוד היר משעוניה נכשכז
 לשקר בלמי' ומחל דקסדי'ן ע"ה א' דמחייבין לנחמה
 למרקילם בלמי' . הריש בזה הביאור למשנה הארי'
 נעלמו ועי' נכרס' לכוין [ואלו ראה דברי הר"ם מקיני' היל
 היה שמה ע"ה] והכלל אומר אחר שדעתו טעיה שזה
 האמה דלא עמכי' על המדה ע"כ כל מקום שחמלא
 עמ' עמי' המדה ומכרה חני' למפרש בלמי' שוכרס
 לרצו' או ע"ה א"ח נילי' נמקרא' ריש ז' אקורא ע"כ
 שוכז עמכי' מן המדה ומכ"ס היה הכיל אפטר
 דהא דלמדי' מילחא דלחוי' נקי' ערה וכחז לה קרא
 לא דוקא קרא אלא הדיד דכחז לה עוד ניש אף דשכי'ן
 רק מדוח סן ומלי' אולמי' דמי' מקי' דרעה למכחיה
 [כטענה השי' כחמות פלגי נשם הראים ע' זי' ע"ה קי'
 חיי'ן] וי' י"ל דהקין מבל' ע"ה ז' אקורא ומי' מלח'
 יש ז' לעמ' ולהאיר כיון דכבר דיעין אקורא ומקיי'
 וכעין ס' נחמ' נחמה קי' קי' ע"ה נחמה נחמה הנח'
 או דהמדה נחמ' רק למפרש פירוש הכחוי כמי' הר"ם
 מקיני' דחז ניכ' עמכי' עליה או דיהה לם לחיל' א"ח
 הכרה דעמכי' עלה ואין צ"ה לטעמוד על עיוק ומחז
 חכמהם מקיי'הם המרה א"ח ע"ה שהקשה הי' על גליל'
 ואמר שקדי'הם כחיון לכי'ס מחזר' שהם קלודין לע"ה
 ונחך שוקא עמ' :

ובתום הלין כד ער על הקוגול דעס ויהא כיה עיב הניח קדא ולקסמ דנקי אר שיש לי יחזקה באלן מיטעל ענב עקוי ומה כל הכלים שאין וכאמרי ועשוי ועשוי לא פולו חלק באלן איב ויחמ ויטעל ענב עקוי ומה כל הכלים שאין עפיר דענור קרבן חמיד לא נאקר במלכה ויה צמירי מעטלן מאירן מיטעלן ומנן כיה עמיעמל מאירן איס דרנב (ה) חשנין חמירי הי דאקמכאז חקלי' מהי לכניס ולא חכר כי גדל דין עיטעל ענב איק וכל כלי פתוח כ' ויהא כל הכלי מעטלן מאירן עקוי ומה כ'ח שאיס מיטעל ענב מיטעל מאירן כל הכלים עמיעטלן ענב איס ר' ע' עמיעטלן ענב איק טוב טוב ולא טל אחר ועקטי' הסוק ל'ל קלי' כיון דהיי

קד סמרי אהרדי איס לן כל ד חיקוס אהכאס. ולעכד עמ"י מה שצארכי דעה שאלמר צפירוס בזהרה יש לי מעלה על מה דלתי מכה מרה קוי איב אין הקד סמרי אהרדי והיק התנה ומה כל הכלים שאין מיטעלן מאירן [צפירוס צמירוס רק עקוי] מיטעלן ענב כיה עמיעטל מאירן [צפירוס צמירוס] איס דין עיטעל ענב [מקיי] אער קדא ובי ויה כל הכלים מעטלן מאירן [מקיי] ומה כ' שאיס מיטעל ענב מיטעל מאירן כל הכלים כ' ועוד עאלתי מפורש צדיק צרכי פ' אער ר' לערש צרכי אהרה לאחריה מקיי ענהמיו ובהמיו לפמה מקיי ענהמיו עיב דעס ג'כ הכנה דרין עמיעטל עימי עס סמירי ע' ביה וכבז דמלא צמיר קדושו ע' ג' קי דמה ע' שאיס נאלל נאלל בעש דשיד קי כסיג דרבי צאיס מפורש בדיחא חציג סכבר למרו צו קדא אפי' איבא למעבד מיכיה קוי איבא איב כ' הא גווא עליק למש כ'י החל עיב ושמתי שכיחי לכוון ווענעה אומר בעה עיפה חירלתי קישים הסוק פה. בזה סליקא כ' דר ע' חילוק צאיס דלחייחא ב'ן הי דכר'י צמירי לרלא כח'י' הס קילורן לערס (ה) חשנין חמירי הי דאקמכאז. וכי' הח'ס' פ' צבל עמרבין ליא צ' ד'ה עוף [ד' מלאכי כ'י חית] ומיעו ד'ש ל'ס וסוקי צמירי וכל אחי לוללי' ביה לפיכך איבן לריכין חיות [כ'ע פ'ג מה דרריס היע וע' צ'יע כ'י רפי] ועיין בתיק צמירי ד'י' ופיר' איי' צפ'כ' מה (ו) עמוס הקרנה הקרבן. הכי איחא בירושלמי הביאו חוקי יוד משאיב חמירי הוא קרבן ליבור ועי' ירושלמי עס וצמירתי ולליה עס. והראים הקשה למה הי'א מקרא חקסמה דנק [והי' כל יוס איבא מעירן] הלא איבא קדא חיקוס עשה ימים מעמד וי'ל לעמד דהא איבא כהניס נעס וענדי שאין סוקלין ולין לעס חלק צמירי וסנקים לקדא דליה דמק ומוקי ליה בכהמ' עמי' וענדי

צדי' טלא הכיר הוא ז'ל (י) וכן משענה צמור איח. אין ראי' כיב דעס אפסר צחיקון כלי עשייה מלאכה גמורה משאיב לקטר ענמו וכי'כ' סמ' כ'י סמיה סקיד והעניא אוקר אפי' עי' עמיס משוס עמיעטל ראשו ועייע קלח והסיג דלפי' דלמ' כ'אמר טלא כרביס ונאקר מלאכה לעלמו מיוו מקייע אין צו ומש עיש אכל הלא צמירי י'ד קל'ה כ'א להדיא דלס האסע סמיע ענהמיו צמ' עמיעטל י'ה לחמיס' היצורין אי' כאלו עשהה בעלעה מלאכה הזוח וככ"י קפיא ענה היקק ענב אס קיע דרבי איב היקר צמירי חמ' אקדור ולי דהקרייב משיג עליו שאר ג'י יקק דרביא קדא להדיא לדוד אכל שאר לאווין לא ולא אשין דלפי' כ'אמר דיקק ענב בלאו אפי' גלי מעשה אף דליס חייב מלקוח עי' משוס דהי לאצמ'י וצמקיע חייב משוס דענדי מעשה ולקח ימ' מצויר מה ר'אית עי' סמ' עי' הקיעו נחשב למעשה לקוח עליו איב היקר צבל לאוין דליבא לאו צלי מעשה אס מקייע נחשב כמעשה ואיבא לאו ומלאחי צמ' היעניא למכות כ' ע'ב כ' הכנן דלאו איבא אפי' גלי קיע רק דקס'י להסי' למה נלקס הא לאו שאצמ'י משיג עי' צמקיע ועקס'י עיר מלא' צבילה מקייע אין צו ומש וס' דהכא צמ' עמיעטל ראשו אי' מעשה גדול משאיב חסם ועוד הא לאו איבא איב לא גרע מעקומה שפתיו דהי מעשה עיש הי צמ' האחד סבר ל'יש צמירי וצמ' הסכי חידס כ' דוקא הי' דגלי מעשה ליבא לאו כלל או לא נחשבה ענב הלאו עי' מה סקיע אכל צמק' ע'אלו ענב גלי מקייע ואין לו כפי' צמעשה רק לענין המלקוח או לא צמ' מעשה ממש ד'י צמעשה כל דרו סמ' אפי' עקומה שפתיו נחשב ל'ה מעשה וזה טכח הס' צמק'י וכמה מעלי' הא צמעטחא להנין דעה הלימי' ב' עי' גללו שאין צו מעשה דלס הלוי' לאחר לעשות מעשה צמ'הו חייב דהי כאלו עשאו הוא ונדעיא דמי' וכמה אחרוכס חמ'י מהא דידוע

רחץ ונעלם כבולא שלמוחא
 דאשליע היינו רח"כ איש
 לא עבר רק השליח השליח
 רהלאו דר"י עבר רק דאש
 חוקרן אש ליקה ע"י דהוי
 כאלו עבד צעלו או לא
 בזה נאמר דהי כאלו צעלמו
 דלא הוי גרע מעקומם שפתיו
 והרי פה עקם שפתיו ולויה
 להשליח לעשות וספיר הוי
 מעשה לתיקן ע"י שליח אף
 דלא הוי מעשה להיה מחיוב
 צהללו ע"י שליח דאשליע:
וכורא אי על הג"י
 שפחס יקומה
 שהשיב צעלמו צל"ח קי'
 שכיח קפחא הקי קוש' ותי'
 כן דמעה השער הוי מעשה
 דנה וקיים מתיבו חקר
 גליחה לפרויס הייל דביכ
 הוי מעשה דנה והנה ס'
 זה מבינה להק' לפרויס דביכק
 ליכא ללו ובמיש גביכיו
 פ"ב מיה ע"י [ובסי קוד
 מעשה החיך בהללח דברי'
 הרבה וקדמו בכ"י החיל'
 בתשו' ויש ל' דרך לישע
 והוא דכ"י מדיק דליש
 לומר ששבר כיון דלא עבר
 מעשה כלל ריל לא מליט
 ללו לארס דבר ש הוא
 יושב ונבל ולא עשה מעשה
 מעילס אפי' של היסר כ'
 השערות גרמ מעלמס הו'
 צא והקיש מעשיכ כל לשני
 כ"פ מעשה של היסר עשה
 וגי כ"פ פ"י מכל"י וספ"י
 ומכח פ"ג אלא שאכ"ל
 ואפי' להק' צ"ס דלאו איכא
 אף צ"י קיוע גיב אין עעס
 כיכ מדוע ע"י קיוע יאסב
 למעשה ונאמר שלא עשה כלום
 כיכ לעקומם שפתיו דעס
 צדל קי' פ"ב שמוכס' להס"י
 איכ גס צדוק דהי

והרי לפ"י דבניו לרקי הא
 עבר אפי' הללו כיון דהוא
 איש ד"י אצל צללו שאביב
 מעשה מלאכה להסחכר אצל
 עיכ. ומדקקט י"ט קתמא
 גע"פ קעקק טעור איח. ואס
 למה לא יהא מותר לבגלו
 להרי' שמחיר לבגור אפילו
 וע"ש. אצל כערומה ל' ראי
 שמוחא מנהריס סבכה"ג אין
 (ח) וכל שקצרה לומר כן שהרי
 צבאק ומכח מקלה היום ככולה
 הערצ והיה בכל דבר שאומי
 וערבים שיה רק שערצ ככר
 החמה ואס כן יכול לקפר
 לרחילה דהיפטר משמשיכה
 ונה שפיל דריוס זה וחסה שטס
 העהר יודא מיק':

הכל יס להחמיר. ואפי' אס
 כלל חקור רענא שכתב רח"ח
 כי שפכיח חמיר דירשאל לא
 צדיכי רלמא אשהליטו
 ודרי עליהו ועי צלחיה
 ה' שמיחא והביש קי' צ'
 קקיד חדש מעלמו זאח
 הצורה ופלא שאלא הביח
 הקיס אלא ריש בזה כמה
 לרדים להקל אולי כדיר
 שוחר אפי' ע"י עלמו עיכ
 יוכל להקפיד מעמיס ולא
 ינה א"ע. ואפי' אי אשק"ל
 ויטה איע מקייע אבינו (ח)
 וכל שקצרה לומר כן לא
 קיימל הכי כנשע קי' שליט
 ק"ג, ועי שטוי הו"ר
 וצב"כ קי' שליט (ט) ולא
 דומה לרחיל. ריל מה דאי'
 צדיק יע עיב הכל ערדיס
 דחקור צדילח עד הערצ
 ובראש' שס' כיון דהיח
 מושם כבוד צדיק עד דנייל
 רגל ע"י ס' דרחילה אפטר
 משמשיכה ועוד משום דהאיה
 רחילה ע"ד פ"י צעשה
 שרוקן הוא כהנה אצל לא
 אחר חמיר הרחילה אי
 איך חמיר הרחילה ע"י
 משום כבוד יו"ט דלא שוב
 לא יהיה מן הרחילה משאיכ
 ג"י לקפר ועומד קומיה
 קק"ד:

ה אמרת אלקמה אל חיק
 מליזה טעם חרתי לרצ
 מרדיכ פופשטיילן
 לישא אשה מייכה עם
 אף שילדה עמה צדיקה.
 דרך כלל מ' הבאלי הלוי
 רהקא. ה' קצרה ראשונה
 ע"י פ"י הרור צע"י צאופן
 איפטר מלרשע וטה. ולא
 לכן צדיס צמוצוטי. ויש
 צחלמס. ואין משגיח כי יד
 ואימון מועיל על הגריות
 רזו אכטי מעשה וירא ה'
 עשיג בקוד על יד החוקרים
 צביה שגדלה להם לערלים
 זיטה צוקים וצדיצות וכל
 מענינה זיחר חמורה מליקור
 שחק צבואה הנה זאח
 אלה קלח מן הפרי' לפחותה
 מופקדה לכל אלא שבעיה
 שמוע להם. ועס כל זה
 אחר ומאוס ציה אל ציה
 החיים

מדי דברי צפון אבינו
 דגבל אזיכ רין
 אכיתו צבגל שכתפקו צו
 הניל ציה אצל פיג היסד
 מיומא דייז רחיל צדיכ
 מדנקשה מי חילל על
 אכיתו והא מברשא ולא
 קאמר ר"י ייהב"ה הוא.
 הו' יס לרואי רשאי יוסיפ
 ה' רגל כרתי צדליס סוף
 קי' הניא ציד מפסחים
 רחוק עונל ואוכל ספקו
 צערל
 דלכטס

או דהיי מטה רבנים משליח נבדון הסמך ומעשה
 עיך חף דלא הכיר רהימו רק שיש גזה הללה צי נפסוח
 ימוז ומלמד אזה מהאי' הרשולה עכ"ל שדמו לשם שכחנו
 הקדומים הדברים נחמדים
 כאטקסם או דהיי מטה
 רבנים זה מונח מתוך
 הקיפור המעשה לעיל וחולי
 מהיעו האריך רהימו כיכ
 נקיפורה וליכ' אין מזה
 קתורה להסמך הרמ"ל
 שס. ובלאיה לא דמי דהבא
 הא איכא ולר קטן דלא
 פסע ואך לא תסך עליו

ולפי' לא היה לר"ך רהימו לומר דהאנים הם חטוקים
 שהרי הבא הריסק הוא חטק-ונחמה גם נבדון הרמ"ל
 אם יש נכס קטנים ויאלו עיי' צאמה חלילה ליגע צו
 יד שהרי הם חטוקים וצוא אמרי' טעם כרי שגיבה
 נצדק וע' צנכרי' שרבי טעילה כ' להיות זהירים אם
 יש לחוש לנכס קטנים ולפי' שיש אזה הלכה צבורה.
 ופע קדוש נסיק ומגליוה מחסי' נמש' הרי כל החקנה
 עבור חוזה תולד הגה פה קלקלה היא ולא חקנה שהרי
 אם נקיים פה חקנה זו יאל הויר' לה'ר ומה זו חקנה
 מועד שישנה ואלי' ופתיחה הרי צבורה השמר החירו חכמי
 לרפס לשמע הבנים צדיהם ועיין מהרש"ל צ"ש ציק
 פיה קצו וטע"י סי' ק' י"א נמש' נעל ככסי"ה (ב)
 להחיר מניקה חביר. נמלא צאי'ק זה מקריב צאחרוני'
 אם האי'קו שטקרו חויל הוא על שניהם או דוקא על
 הבעל הטשא אזהה. והנה מקיים לדעה הרמנים נאיע
 קי' פ' ס' ק"ב דאם הוא מחלויה לאסל דבר אשר עיי'
 י' סכה להלר' דלער גופא קדוש וליכ' איך נעכנה
 ליכא עבור הולר' הלא לער גופה קדוש ונחט' ספי'
 קיע האי'ן דמ"ע על הבעל הנל ליכא אי'קורא איכא
 עיי' והאמה דונמא אזה מלי' נבי' רי' צר ומלר' דנבי'
 מוכר ליכא מלוה ועקום הפ'ר והעוב' דיאמר אם חרלה
 לא אמכרה לך ועל הנוקא איכא כדאי' צבי' דף ק"ח
 ובפרש"י שס [עפ"י] י' להאריך לפלפל ציוש צ' שטי'
 הקנינות מצינמה לכאונה צה כאשר עשי' צמה"ק
 ועמה אי'ן חפן צמה שאים אמה עכ"פ לפי דעה[?] ורואי'
 צנאר דעה רהימו מהא דחמש הדימו האי'ך עבור לערה
 נחיר לקן העונר וכצ"י כי דזה מחולקת צנדרים פי'
 ח"י אחרים קודמין לכציקסן ר"י אומר כציקסן קודמה
 להי' אחרים ולולא דמקסיפ'א מניש' שס לא איירי'
 צליא סכה להחירם דלו צלי' טמונה דלכ"ע זה קיים
 לכציקסן אלא דמקסיפ'א דניש' טי"ל טעורה שס קאי'

אלו להצטוה רעה או לרדוףו עולם היו אמרתי (ב)
 להחיר מניקה חבירי צביה' וסמכתי עלי' על היות
 דהאקל' נע. ועל רבי' שמשון האקן זיל ואמרתי דנס ריה
 והטאלחות מורים צביה' צנרון דרין הכל כמו שאמרש
 אייה. וימינו נמלכתי צביה' ריבי בהלומדים יל"ו הגנאלים
 אחי וכן דעתם שראוי להחיר צביה'. ומעשה אחיל
 לאומר דהיי' איחא צפ' השולח. היא איחא דהיה
 צמונדרתי' דהו קא מענדי איש' איקורא אחר צבי' אי'
 נאו

על חקנה יהושע דעשרה חכאים צנה שחילק אח הארץ
 ונחוסם הא דמעין היולא
 ממנו ולא יוכל נעל המעין
 לקחה דמים עבור מיינדי
 [אך דמי יעשה עם המעין
 הלא לא יוכל להצטו'
 ולהחירו צרשוו ובסוילא
 עיפ חן הוא הפקר מוילי
 דע דיובל צמקום הי'לחה
 מרשווה לש' צו מלח
 ונפריה אשר לא יזלל עוד
 לשתייה ויהי' מוכרתי' לקי'
 אללו וצפרו חס מעיין של

רפואה] וכמו כן החנה עומד דמעין של צביע היולא
 לעיר אחרת דניכ' לא יוכלו צבי' אחרו העיר לקחה דמים
 עבורו מן העיר האחרת רק צנכס יכיר להם המעין אך
 אם אי'ט מוקפי' לכפיהם אז צביע היולא משס קדומין
 וכן צהמון קדומה צביעה האחרת. והאלק' צי'או להם
 עיי' חלוחה מרונות ממוקיא' וחמלקו צטרך רשונה
 לכציקה והסבייה לחיחס חיה מהס קדומה ולא איירי'
 צאופן דאם יקרא אלו לכציקה ימונזו צביע האחרת רק
 דישכר עגלות וציו'א מיי'ס הנאלאה ממוקיא' עיכ חמלקו
 אי' היה חמאי' דרשוע שלא יקרא אלו לכציקה למען יגיע
 להשבייה לחיחס וכן היה החמאי' ורי' קונר דכציקסן
 קדומה והשבייה יקחו להם ממוקיא' עיי' הולאה [ועי'
 רמנים פי' מהי'ן מומון] וליפי' אם לא הי' אזה צנחאי'
 יהושע מיי'ט שפיר מלי'סן למומר דחקנה ממוקיא' אחרים
 היה כן או שחמלקו הם ציה איך להקן ואי' לא יתישב
 צזה קושי' החימו הכי' [ובי'ד' קי' ריכא קיע דחכס
 לכסח ועי'ה להחוח דחכס קודם לעיר' צ"כ מירי' צאי';
 צזה סכה לעי'ה או דמירי' עי'ה העונר להחיון מלי'ה
 החורה דחין אם מלי'ן להחיוו [וליי'ע] ולומר דהכוונה
 דלער גופה קודם איך חס' חמ'ה לולר ועי'כ מחי'נ ציע
 לשכר מניקה צ"כ אי'ט סכה כי משמשה רהימו דקאי'
 על מעונדה אי' העיקר כמי'ס כד הגרי'א שס דהעונר
 עבור דאי'ס חסונ נפש דמשי'ה הרבונו אי'נו הרב עזי'
 עיכ לער גופה קרים. עדיין קשה דמשי'ע נחיר
 מעונדה ליכא לשמו'ס דלער גופה קדים ולי' משום דלמניקה
 קיינא וזו אח' מוקפדי'ן על החיטוק יומר מלער גופה
 הלא ארצנה מללא הרנה אחרו ציי' העי'ער שטאי'קו
 לא חמיר איך חסונ וזווח אי'כ אלא דיש לרדה דאך
 צנמנה לא חסונה אי'כ אכל מיענה הללה צביע וחלצ'
 לא יעשו אחי'כ וגם אי' דחקו דאם לעי'ע אי'ק טעש
 עליו איך חסום עליו לאחיא אלא צנמשי'כ המקדים צנה
 הא

הוא בידם דלם כונת הקטשה אך חסרו חזיל הלא נותר
 לה משום דלענן נופא קדים יוסר הוליל להקטשה מכי
 רידעו עתה נותר מצינה ומצינ ים כח ביד חזיל להקן חקקה
 עבור החיובק ולא כונת
 הקטש' על הרמזים זיל אך
 החר משום לענן נופא הלא
 חזיל חסרו הכא ולא חסו
 ללענן נופא משום חקקה
 הולר והיה להרעיו ללאקור
 גם כאן גם הא ליהא דלין
 למירין דרבי קופרי' מרבי
 קופרים וכדא' במשנה ידים
 פיג מיב וכמש' האלש
 בנפשו' כלל כד קיל והזיל
 בדבר דשכיח ומתי עשוי
 חקקה חזיל בנפא שחאו מקרה
 בעלמא לא עשו חקקה חזי

לאו דלמיר רב יודא אמר שמואל (ב) כל המשחרר עבדו
 ועבר בעשעס הי כייפינ ליה למריה לכתוב לה גיטא
 דחיובתא . רבינא אמר כי הא מורה רב יודא משום מילתא
 דליקורא . ואזני משום ליקור לא . והאמר רב חיננא
 צר רב קטיורא אמר ר' יוחנן מעשה באשה אחת בחלה
 שפחה והלכה עם מירין וכפו את רבה ועשאה צת מירין .
 ואמר רב חמון צר יוחנן מנהג הפקר כגון צה (ד) הכי
 השחא החס לא לענן חזיל ולא לנן מירין
 חזיל הכא אפשר דמייח' לה לעבדיה ומקטר לה .
 נופא אמר רב יודא אמר שמואל כל המשחרר עבדו ועבר
 בעשעס שחאו רב לעולם צה חעבור . מתיבי מעשה צבדי
 חלענר שנכנס צבית הכנסת ולא מלא עשרה ושחרר עבדו
 והשלימו

הריא אך דרשו קראי דשוכר עלמו אין רבו ומקרי לו
 שפחה כיו לקעו דכונת דלין הארין יכול לכוףו להרבות
 לו ולרדו משפחהו . וכיזי דמשמעות הרמזים טעם שמרדנן
 דליל פיב' מה' איב' והנא
 על השפחה מכין אורח מכות
 מנדות מרבי קופרים [רי"ל
 לכאורה מרדנן בעלמא
 והביא עינ' ראו'] שהרי
 שפחה צמורה שחאדון טמן
 שפחה כענינה לעבדו העברי
 והיא נותרת לו [גם עתה
 צבדי שחאדו חזיל שפחה
 לנן מירין] ולא נזרו חכמי'
 צבדנ' זה בני עבר עברי
 [דמפורש צמורה ליתיר לא
 רבו או לא יכלו חזיל
 לנזרו] ולא חייבה החורה

ובניקור האי קור על מי הלא כלל גדול הוא השוה הכבוד
 אשח לאיש לכל עובדין שצמורה והסיד לעשוכן של דרבי
 קופרים [רמיז צה שיע עיב להרמזיל ויד מלאכי ריע] [רע]
 (ג) כל המשחרר עבדו ועבר בעשעס . מחלוקת היא בשים
 קטשה רב ר' ריעו ולרעיו דלמיר חרבה משמע דהוי
 מהיה ועיין בהגומי' פיע מהייע ונלמיר עתה מחלוקת
 קדומה ע"כ הא דלמיר צה ר' אש ייעו שפקס
 הלכה כרעו ועי' צבדנ' שורס א' מה יענר ר' הא
 נחמך לו חמין המלוח ונקטי' אור ע' קי' רבינ דנוליה
 מחלוקת בקראי ומינ לא הוי רק אשכנחא ועי' חיק'
 צ' קמי' א' וסוק יעודין כיו צ' דיה פשטי' ובמיל'
 קפי' חקיע דהיב דמקשה מתי עניד ליה כ' דרשא מתי
 היא עש . ובפיק דנרסיה כל היקורא לכתניהם חזרס
 שובר בעשעס כ' ובכיו לא מינ אורח מוכי המליה דהוי
 רק אשכנחא כמיש הניס ועדיין לא הועיל מדוע לא
 הביאו הפוסקי' ועי' מהרש"א וליה שס . ורהימ קוצר
 למען דעובר צהיה הסוכה עשה ממש ולא מלחתי כלי
 מצעלי הכלל צה ונני לא חשעה מלינו להכימ צבנ' [רע]
 ש' רבינ דלא נקט נוקם משמע דליכא מלקות וכן צה
 השיגו הימ קי' חקיי' מחד דנקטו הכי וקיימיל דלוקה
 ובני עשעס ליכא ליטשא אחרינא ובס שס לדעת הכימ
 לאו של חורה איכא וליגי (ד) הכי השחא החס לא
 לצר חזיל . קשה לנה כפר רבס לשמרה ומצ' יתירו
 אורח לנן מירין הלא ליקור השפחה לנן מירין לדעת
 הרמזים מרדנן כמיש הלליה צרכיה כינ והאמת כי
 ואלתי הרבר במחוקק עטי מהרש"רים ובר פלוגמי' ההכס
 הריא בן יעסו צמיר קי' קליז ואין בידי להכריע וקטי'

מלקות חלא צבשעה מרפס לאיש עכיל והרבר ידוע כי
 כשכתוב הרימו דרבי קופרים יוכל להיות כונתו על מרדנן
 ממש ולא דוקא הכלמד מייב או הלממיס איכ כונתו
 כאן על דרבנן נומס ובני מומר העמידו הרבר על דיה
 ולא נזרו צ ובכיס שס בנטי' [ייל מקדשין כיה עיב
 עי' כהן מהו דשוקור לי כו' שיר' צנייל ובהפלאה שס]
 ואפי' נלמר דמחשבו יבס מרדנן מ"מ עשה חמיר
 מליה כמיש הרמזים כיכ מרדנן מ"מ עשה חמיר
 ז' אי דליה איפכא ובכיר ובס צלל"ה הא העבירה דהיבר
 שפחה יהיה צבשעס זמן והיבר של השחרר לא ישהה
 רק אורח רגע וכמיש הרין פי' יוהכ"פ כהיג בני חולה
 ציבס וכיכ מהרש"רים צבש' יר קי' כיג . [והא דריד
 קי' רקי' קי' ע' דרי' כו' צ"ו . והלא גם לשחרר אקור
 אפשר דלא יעשה ציו הוא מטבע האדם כמיש אזה
 אחוכים או דמקמחא עשעה לו השפחה קיינה שצבור זה
 שחררה דליכא אז ליקור כמיש היה פיע מהי זכיה]
 ולדעת המהרבגס דים צבשעס אזהרה ללעיד לחרש דהכא
 צחלי שפחה והביח ליכא לאו ממש רק ליקור חורה
 בעלמא דיש להבין אס חיש והנ"ה הוי כאלו הכיחו שני
 הלי נופים הא' משפחה והאחר צת מירין חזיר ויקלש
 קליש ליקורא ומצוג פה גוף אחס משני דברים הרבנה
 נהגיות וכע"ז זה שאלה בשים צבדים קיי' א' חיל בעל
 מדוע אקור' צדיע וצדיה הרי דומים הם ליק דתי'
 החורה אקרה שפחה ואפי' שוקלש העבדות שלה ים צה
 ליקור חורה לנן מירין הה הביח לאו דוקא ציה נמור חלא
 אפי' חוקשם כחירות נגון חיע ומצנים דולי הכא למוראל
 והכא

לישג האנשים בנפח מהחושם שמתקצב לבט לכ"ד רמס
 כחוצ מי שאלם או פיחה והיע דמחוק לבט לכ"ד חבל
 צפני עמ' יצום מירי שהיא הכינה עלמם לר"ו ועברה
 איקור דלח שהי' קדמם

שפיר חיישק שמה כסם
 שזינחה עם זס חק זינחה
 עם אחר (ט) משמע אי
 לא הי עשה. דמקמחא
 גלאו האי דלמר רב יהודה
 ידע עש איקור דבר
 לשמר עבד שהי המשמי
 בכל זס ומדוע לר"ך להלמו
 דבז יהודה ועיכ דגלא רב
 יאדא אולי ליכא רק דרבנן
 ולא בודליה יהי גיב טופס
 לשמר משום איקורא חלל
 משום הא דר"י דליכא עשה
 קוצר דלח כייפיק. ויש
 להקשות לשיטת הקדמונים
 שכתבו בזכר היטעם דלחין
 איקור שחמר רק צעשה
 חכינה להעבד חבל צעושה
 עבור עלמו מזה מינץ הא
 הי פיר ולא ימות דחא
 שיש לטובח עלמו חבל
 צורר שצינח מה חכינה
 להעבד והד"ש שפ"ג דשנה
 כי דלכ"ע פיר כחא ליה
 אקור שאלר איקורים גלאו
 הי שנה כלל ט' קיי דמטעם דמיהא ואינו מוכרח] וליכ
 דבאמת כן הוא ר"ש צה שער אר"ה חלל דמו ורמס
 אמרו שלא לחוש לזה צדיקו הראשונים היכל משום מלה
 לקיים דברי המה מעשה מופשד לכוון קושי' גמיח ק"י
 ע"י מש"ס ד"ן (י) צינד צמיקם חצור דמי גזירה דרבנן.
 חף דהחיי' הוכיח דלח לעבור אדיר צביל מלה דרבי
 ולחן ללמוד מירא דקמרי ענדו כמיש צב"א גיטין ר"ע
 דלחן להביא קימ דרך כמליה לקרוע צליצור [ק"י קיי"ב]
 רביט קוצר דאיקור מתיקם קל כמיש החוס' מי' צי דיה
 חיצוק [ש"ע ק"י כ"ו] ומרי חמייה מירכ"ח' על חכמי
 אשכנח מחורי הגולם שהציאו מהירושלמי על הא דלח
 יש חתוקי קועס דכ"י עולו הכחצו חומר אל שביג גבול
 שולם וצדי' יומים אל חצוא והוא"ל הביח מחיר בלתי
 ק"י הי דהקשה ו' דינח הוא דלח גרע החיפק שמה
 צדי' אש ומי שזכה צפיקם מטרם דלח' צב"צ שפ"י

הקמ"ו. וגם צאיקור כרה רכדה רכחמא דמילחא שפ"ס
 מהמה צב"למה צבה"ג כי עושים עניינים צבה"ר כדי
 שלא יודע עד שצריקין בין ציפיקן וכחצו הראשון צהשונם
 וז"ל ופסיה המשמשי צניה לחונן וילא קל דלח פסיקא
 שומתייחד עשה לא מציעיא דב"י המשפחה יכולין למוחה
 אלח צב"ד טפין חומר להל"ח ענינו: כי דבר צבור הוא
 שהי צעק לעפול כמלא צעומל כ"ד עכ"ל. וכל כ"י כי
 קך דתיחוסק עלה פרי"ל חורר ומיקרון מוחתייה ופרנקסיה
 דפ"י לע"ל. וסן קן המעצ"רין האדם על דעתו ועל
 דעת קושי דכתיחא פרק כ"ל מעצ"רין ר"ע לחוש שמה
 חצור לקרוע ולמנהגה הראשון אחרי שכבר נתמללה
 בח"ן אשכנח וכתפרקס הד"ר. לכן דמתי חותה לחך
 דהשולח להחיה לינשא לאיש דמנער לה ועל ידו מתוקים
 ההשקפה טולם שלא ילחו האשקה וולדה למרבות רעה וגם
 על דבר מתיח"ס כי אחרי שהיא בשאח קרוב הדבר
 שחמלא שכרחה או להיות מתיקם או מטרסה. ואיכא
 לעבור דבכ"י אפ"ט חצי' מורה דבר כלן לא חף
 ההם אלח צמיקם לר"ך לעבור איקור דאורייתא דממשמע
 מדבריו אי' לאו דלמר רב יודא אמר שמואל השחמר
 ענדו עבור צעשה כ"י (ט) משמע אי' לא הי עשה אלח
 שמשא מדרבנן (י) צמון ר"ך צמינקם חצור דחיא
 גזיר דרבנן מורה חצי' רכופין. ולא אמר צהששא צעלמא
 צגזירה דרבנן כל דתיקין רבנן כעין דאורי"י תיקון דבכ"י
 מחלק

והנה נהפוך צקוני' טם שא"י דגים ריהצו קי"ארו
 ופס"י שנתן הר"י עיניו צו יודע מקומו וצוחו
 הוא שיצוא לידו עיש וקסם הלא צניה טם רק שמה א'
 היה צנוח גיב שיצוא הקונה לידו ועמה ופסקידו צביחור
 ומה טענה היא חת מנו לך מה דפסקו לך מן שמיא
 ויפה טען כן השגי' ע"י ליה [אש"י] כקבל קצנה הביח
 צרש"י דמורי דממילא צמחוטו עבור שחין טם אחר
 צחנה שא"י שתיכ דלח תליח ציה דבר מינץ הא צ"ג
 שויצ דמי ממש לחמה ולא לרג דעיקר צמחוטו עבור שאין
 טם אחר] וכלע"ד דלוחמה דייגים למלוא מתיקם הרב
 ומיד שיעוד מקומו צנוח הוא שיצוא לידו ואם ערה האחד
 עד שיעוד מקומו וכל השקי ולי האלך רח על טערוה ולקצו
 שכבר ר"ע מקומו ע"י כראשון וכלן טם מטרירו ולקצו חף
 דבאמת הדג היה הפקר לכל מינץ הרי לוקח זה וכהנה
 צמה שטרחה צו חצירו דלולח חצירו היה הוא עלמו לר"ך
 לערוח ולקצו ועמה לא כלר"ך עיכ זה חצוירו חיל כג"ל

ואסרו חה עלמו כפי' רימ נחסיק קדושן כיע עיל שרדק
 הייניס לחת פנולדה רב מנ ונחאספסי הדניס סס
 וענה בא זה וטבל ערחתו והכזה מעט ועיכ יוכל
 למנעו אלה חסוקי נקספיה

מחלק (יא) נפרק התקבל. זאל ועוד אחרת רדני שמעון
 הוקן פסק דברשע מיהק מוחרה ליכעל חוך כיר ארדס
 משוס שיהי חייבה להיך כזה כדחכא חבגרטה הייה
 כספה. ועמעמ דדוקא נחלמנה גזר דכשענדנה לנעלה
 כשענדנה לימוסי. ובקשך אצול רדניו ורדני ריה
 והשאלחות ובנייהא זי וייהי לה נפרק חף על פי אמתחתין
 ואילו מלכות שפאשה עושע לנעלה טוחנה סי ומתיקת
 חת כנה סי'. ומקפי עלה בגמרא לימח מתחתין דלא
 כניש דתיכא מרה שלא להיך חת כנה ניש אמרי
 שונקת דד מפיר. וביה אונג טפה ומתיקתו מוגרטה
 אינו טפה ואם היה מכירי סתן לה ככרה וטפה ומתיקתו

(יב)

והכא ידוע כי אם יהיה פה שייך צבירו לא יתדמי ולא
 ככות מקייל ענורו איכ אין לרזי מקוס וכחצתי מה
 להגון הישע בעל נח"ק והשיב לניין נספרו משה"ק
 נחשו"י סי' א' ועיינתי סס ונמחב שמן לו דין עב
 המהפך במרה ורלח כמו שגארתי ומה שהביא סס מהירח
 יירד סייך רמ"ה והביא מההחסיס הכה כ"ז דוקא נקבלו
 הקהל איך זיה עונת החסיס יורד סי' רלח דהיי כפועל
 אצל נחזיק מעלמו הלל כ' רמ"א סס דיכל גם שר
 לצול לרור סס אפי' שמקפח קלת פרכס הרלשון אלא
 דאחיכ כחצ בשס הירצ"ש דלהירוד לגמרי חסור מעטס
 שוכה נמלה ולין מורידין אותו איכ ההיר זיה שאיט
 מוריד הרלשון לגמרי שוב כחצ דהיי הנשיע שוקק גם
 נחכות צניז היקא דאקור חה ליחא דהיי סס חיה
 הנעשה דהרלשון ערס שיהיה חסות קרוב להשוק ונח
 הנשי והעגור חסות מוקדם ממש להשוק ע"ז חידש הנשיע
 דהיכות שהי' להרלשון דחסות קרוב להשוק חז ודאי לקח
 ענה השכי ונני זיה היקא צניזות צניזות אפסובה להשוק
 [אצל בלחיה כיע מורד דומחר] וגם כזה שכנגדו חלוק
 עליו גאלון ריע ועי' נחשו"י בית אפרים ואם נחיישב
 שייך בכפר ועי' עה שחיישב השויב כחיישב הרבה
 יהודים סס ונח ענה אחר צננולו כזה ים לרין נחכ פי'
 ריע הכל וכעין זה שרן הנשעדים חיימ סי' רכיע רעיי
 הרלשון האקט גרדים להביעון עיש [ונמחב הנשיע
 לא עיין היצו צמארשדים סס] קוף רנר לא מלחתי
 עעס וקנדל לאקר לנן עיר לחיות שייך צמארשין הרלשון
 ואם אינו נן עיר רק מוקייל כזה איכא ריעות הטוקק'
 צניע חיימ סי' קצו (יא) נפרק התקבל. דלחתי אחר
 מוקפח על ריעו ומלפני ליו עיב דנס נמיקת עשו

מחלק (יא) נפרק התקבל. זאל ועוד אחרת רדני שמעון
 הוקן פסק דברשע מיהק מוחרה ליכעל חוך כיר ארדס
 משוס שיהי חייבה להיך כזה כדחכא חבגרטה הייה
 כספה. ועמעמ דדוקא נחלמנה גזר דכשענדנה לנעלה
 כשענדנה לימוסי. ובקשך אצול רדניו ורדני ריה
 והשאלחות ובנייהא זי וייהי לה נפרק חף על פי אמתחתין
 ואילו מלכות שפאשה עושע לנעלה טוחנה סי ומתיקת
 חת כנה סי'. ומקפי עלה בגמרא לימח מתחתין דלא
 כניש דתיכא מרה שלא להיך חת כנה ניש אמרי
 שונקת דד מפיר. וביה אונג טפה ומתיקתו מוגרטה
 אינו טפה ואם היה מכירי סתן לה ככרה וטפה ומתיקתו

מוחר אפי' לקח צבירי מונט ופקקי לחיות" כדלח חת
 המלחיה וכפל עליה ונח אחר ונעלה עיכ הכרזו לתרן
 שאלי חסס פ'אומנח נכך ויורד לאומנח משאיכ רחע
 חת העלילה שחוח ונקרה ולפי' חיי' הר"מ איש דנבחה
 חת העלילה ונפל עליה אפי' הי' לו כזה עירחא גדולה
 ריע השכי לא הודיה כליס עיי' ערחתו ומדוע לא
 יקחנה [ונמארשיח זל דבסאקיד דהחוס' היה עמי
 פשי' ע"ש ואיך ידוע איך הצין הוא צמארש"י] וסיס
 רימ עוד כתי' זייכול לומר לו אוכל לעשות צמק"א...
 אפשר דר"ל דמאחר שכל הטענו לצננב ענור מה שרולה
 להיכה מן ערחתו איכ יוכל להשיב זה השכי איך אתן
 לך שכר ערחתך והרג איך הטל [כחצתי צמק"א דנין
 פועל נעשה פנולה כהפקר ולא נחתיין לכות כהשפן
 דמינן אומן קינה כשנה כלי ונני הפקר אפשר דכיע
 מודו ועי' כהיע סי' כיה קצי' מינן זה דוקא בנוק
 הכלי אצל פה הפעולה כדון וליכא רק מפי חיקון
 העלם כמו נר מנחה אצו מנחה אחריתא כתיב גמי'
 קס' קרץ הצילו הנשיע פלין] עיי' השכי דא"כ דצנחה
 חתה רולה לערוח ולא להינת מנרחא שלי איכ אם חטרה
 הלל חוכל למלח צמק"א ודמי לכסיות וקבין ולא
 לעלילה חה כדלח גיכ כוכה חסוקי צניז אלא ריש סס
 קילר מאוד כתי' השכי ריכל למלוח צמק"א עיי' ערחה
 כי שערחתו איך וחי רלון רלוק לערוח איכ חתה רוכה
 להינת מנרחא ש'י ועיכ מעכב עליו וכופין עין [ומושב
 קצתי חתיה סס צמוק] כמיש מתייקק וכשיע. ער
 ים סי' להענדך דומינן דהרג ככר צמלרות חצירו ויאל
 מעס עיי' מה שיהי חה עטרסה ומחיתה וכחצ המצנין
 דלפיו גול גמור כי ככר כילר :

חזק יוחר עסקי הוזה. ובמחיר סולמס ענקס הדרנה
ענדו דהאיור קל לרץ חזק יוחר ולמס ענקס על ר'
הלל אך פמיס צנמרי שגניס ועמי לחלק דהיכ שערנ

כנר האיסור לרץ חזק

ועיי' נחיינו פיד ונפיצ
דערלה היא ויש לחמוס
משס על חוס' ניצ דמינ
ניצ דחס אין לו שורס
צחורה לא עשו חירוק ועיי'
נקהי' בעדריי אוח כ' (ני)
מפני הסכנה. אפי' תועל
ניס טעני כגון שדנהי סול
וקיים לה הוא [נערס סס]

וכחצו דעייירי דאקרה הנחל
יניקה על עזמה דאי עב
בעלה הא משענדל ליה
ולא חל והמהרש"א ח'
דרינן דהוא קיים לה חל
הסדר להפקיע העינדוכיכ
הפני' ונחשו' עשריי' חיל

קי' הידיון דגיפה משוענד
ולא מלי לקולן בחי' אפי'
בלא אלמויה ליעונדל דבעל
ניח לא חיל סדר דאוח
ויעיל מה שקיים לה לפי
שירי שדגיש האניע קי'
פיצ קקיא והוא הי' דלח

מהבי ומילה האב נמוס
דנשענדנה לחיטוק וכיכ
ומהרש"א ועיי' נח"מ קי'
סליג ומלחתי צמהרש"ס
חיודי קי' קיד טענע רי'
לנקהש שמוען שיחן הנה

ללוי ואחר אחיכ שמוען היי'
כאלו הסקלתי' לא מהבי
וכיכ הדריני' חיד' א' שפיה
נני' קבל עליו ומוטס ומלל
לקנה ליה כי יגרסח וממלל
יהיה הנחלי נעל דלף
שעניקה קריכל מיו ועיי'
יעס ויש לחמויה משיס

מפורס ערפינ כיג האקריס והיה עליו כחצוה אשה
ריח אומר כשיגרסנה יוחר הנלה רי"ח אילי ושס
צממח א' חיישן להערמה קתפליג יעס ינונחר

להיח לרין ועייל צה סערנה לפטרו וחק דיש
קלה לחלק צין דהיוו לתקדס כציו הדנו מחניס. (ני)
אלא איכ אינו רולה לינק ומלמרה [עין צטוויק שפי'
נח"מ ובחמי ק"י י"ג

קקח] ויטוס צה להסיח
כי זוכס פטורה מהמקה
וקיו זינה זאת שאינה
מכירה דהיי רולה לינק
ומלמרה וכיון דלהרש"א איכר
ליגסח חילא נשיענדל הנקס
הסדר זוכס שאינה משוענדת
מיוחרת וקיו שאין כאן

שכר לינק ופיצ קיה דחס
המוציא קי' פיצ קיה דחס
אין לו היא חייבה להניק
בעלמה אין זה קיו אלא
דריניו לא סיל כן [טו]

המורכבי והוא פסקון ואכתי
החוקי מכחצוה ומפיק
החילין. הרגיש רי' לפי"ש
החוקי טענעס ריח לאיסור
ברושע ההיד לזינה ואיך
כחצו דגס ריח מודה
צמחה עין השיצ כי הוא

ינוחר ממחוקקס כפי מה
שמופס צממרכי אף מדוע
יקווען על המורכבי יוחר
מעל החוקי עין אמר
דהמורכבי הוא פסקון וי"ח
יש לסמוך על פיקקי' מן
מפפטיס כוונס דריני'
חיל קי' קיע והני' או"ח

קי' וי"ח ועיי' צנכרי' סס
והחוקי' לא נחצוהו לפסק
הלכה ועוד כי המורכבי
אחרון וקיימין על החלוקי'
ועיי' צמח"מ קי' כיה.
ודע דכל ה' קליש הוא
אדרבה חלו קי"ל כציו
כחוקי' חס לא שריי"מ חלק]
ועוד ששהחוקי' נעלמס שיש

בלשונס ועומס ינרחה ונה כי לא היה ידוע צבור טעס
ריח אלא שאין לחמויה דלוי' לחו הד' חילון סוקיא [ועי'
בסס סכמיג לא הביא טעמס וחלק]

כחצו

ואחיו יצור לרעות את טעמו החסיד (נח) ולא ידעה עיר דמנחה דליכא אז כיצד עמד דאקור דלא התיב לו ריה כו' שנמקום שמוכרה. אין הכוונה מדבריו אם הריש בנחשמה חלה משום דאיכא אז עיש ומקסבר כדבריו ריה חולק גם בלילה מכירה וגם מהיה אז הכוונה וגם הנחה מדברי נלע"ד דהנה הניב רחוק מהנבחרה אינה טופה דכיון דליכא כוונתו שדאי ליכא איקור דליכא מה היעילי שחקר ליכא רחוק מהיב חרלה להיפק וריח השני בלוי דליכא גם לאלמנה ש טלדקי בנצטעה כמותה או בנחלות ליכא טוב ליכא כוונתו ומה היעילי אך צריעניא כמותם עומד דהריש קובר כי התקנה היח שחקה סילר ומקנה זמא ילא עקיצו דאין יבולה להפשא פן התעבר חלצה והיבטול התקנה ללא היפק שחקה ליכא וצייא זלא שחקה וברוקה דאיכא אז חל' דהאז צעמנו יעשה תקנה לולד ורחי'ו מכתבוקה אינה טופה האי דגני גרושה לא חיקר התקנה יעוד ראי' מדקאמר וליחשיבנה לירושם ולא לצעל ועמקיל קיאל ומעילא ומרת ליכא והצי' ריה דהאי מתבוקה אינה טופה קאי על הירשא בדרים צדי צעלה שלא חיקר חלל בלילה איכא חקנה התקנה בני גרושה כמו בני אלמנה חרדינה בני גרושה ע"ד יומר לומר חשה נוסה לצוא לציד וראה כי כיז מציא בנחרי' חלה שדאק דאפי' אם האי מתבוקה קאי חרשא בדרה ויז מציא חלה דליכא שיעוד התקנה דאי איכא שיעוד אך חל הדר ונפי' זה ודאי דגם בנחה דליכא

כחצו על דברי הקר חלה ואין כראה לריח דהא נמאי דבני למימר מקום קדול כי אמנם על היעושים והחוספה אין להחמה כל כך. דהחוספה מיוצמה והחוספה מכתובת איפשר דלא חד באון חוקים. והקני' כחצו נקלו' ה"ל הרב ר' שמשון מפליזא היה אומר בגרושה מותרת ליכא בחוק הזמן הוא מפר שאנו אומרים נפ' אפי' שאם כתבוקה אינה טופה אפי' להכי. (נח) ולא ידעה לו ריה לחלק בדבר מפני שנמקום שמוכרי החוסק כופין אותה להיקר כמו שאומר שם וגם שאלמתי פסק לריש גרושה ולי' אלמנה עביל. והנה שנק' ולא זכר ולא כחצו טעמים של ריה שכתב ה' והמדר'. ולק' לו טעם אחר טעם חרש מפני שנמק' שמוכרי כי טעמנו מדבריו דלא משמעני ליה ארוח טעמים ואיפשר דהיי' טעם קננה שאפרש לקמן. גם לשון וריח וריח ריה משמע לא לרעות חומר חלל ריה לא נוחה ותי' לשון החוסק צפרק החלץ ואין כראה לריח דהיי' לרעות ז' חלל לא מיעא דמעה ריה שאין קננותו כל כך חוקר למת' לוי שומרה שומרה' חלל לשון החוספה מכתובת שכתבו וריח אי שחקר ליכא משמע קלי' שמיחה נמי שחדי. גם מדברי הקי'ו אשרי כראה שטיטה דעמו לרעה השר שהרי אצוי הראש הקדים דברי השר לדברי ריה ושאלמות כמו החוספה, ובני (ז') נקיא כחצו דעה השר נק' חיל ויחקה שמה צעלה חוק כיד חדשים ללדת הולד לא חולק ולא היע' ער שיהיה כיד חדש ללדת הולד כי ער חלל מה הולד' או שנולדו צדי העבל או שפסק חלצי צדי העבל או שמוק דריה ולינה גבילה להיקר מתי' והיי' גרושה לריכה להמתין לריח ורבי' שמשון התיר בגרושה עביל. ומרת' דברי השר נק' ומקצרה לומר דקיל לרעו פסק הלכ' כדברי השר כי כן דרש נמרים של חז' מציא דברי אצוי נק' לפסק הלכה. ועד אי לא קיל כוונתם היל לקבל ולכתוב דברי השר בראשית כיון וקילק' צרימר דהיי' ולינה רגילה להצי' מותר וכן גרושה לרבי' שמשון ולינה לריכה להמתין חלה ודאי קיל כדעת הר' שמונתה. וכן כראה ד'א חזי השאלמות עם ר' (י') חיל הגאונים בנחרי' פסק אפי' שמשון בגרושה מותרת שחקה מותר' ליכא חוק כיד חרש משום שאינה מייבט

עיש מה האיש נשם ד'. גם אין הכוונה שחוק' על טעם החוסק חלה שחוקי' כחצו הכרה רוח מיהקים והקני' יצור הטעם גם להשק' לפי דעה ריה ומקום גבירה דמכירה וכדע' גם מהרש"א (ז') קיאל. חז' צוא לצוא דההור' נקיא קובר כהריש [אף דבניור עלמו לח] מדעניאו נק' [וע' כהנ' הנבטי' אפי' וע' שך יוד' קי' רימי' וכד'] ועוד דהוליל ולכחצו ועוד דלא חזיר השאלמות (י') חיל הגאונים בנחרי'. עמה הציא מחלוקתם כפי מה שהיא צעלה ומזה נבד' מותר גם לריח והבין בנחרי' שהריש מה' בגרושה אפי' נמכרה קודם שפיי' וריח לא חלק רק נמכרה ומקום דאיכא כפיי' ובכד' דליכא כפיי' משום דליכא שבר ליתן [וכפיי' בני שבר ליכא לרד כמצי'ן מודה ריה אף אולי ה' כיש דאיש מוכרש שהרי יונק מאלמת] וקדשה מחרשיל צאיש עיר ליק דכיו שלא כמו הצי' ליכא כוונתו וע' בנחרי' קי' מוכרש ובנחה פוסקי' מנוול כן ופי' אחר שכתב הצי' הטעם משום שכמה ז'א מותרת שיעוד והיי' דמקום שכמה מותרת ליכא כמו נקרא שחקה אמו שמונתה חלה עדי' דהאר' כפיי' חיל קי' ליה שחכים לרד'

טובת האליהו דיע תקנה להקין סי' וטרי דנרטיא עניאר
 [כן] וזין עניני ר' ניה נזורים כי פיעת זה עניורה לא גרושה כעניקא שפרי מחנהה חלקרה [ועתה ספיי
 מאור ועניש קלפיי גיב סחלוק זין גרושה עמוס דלזני סי' דנדרה עמחה סס ודודל פכיהם גנווה חדל לא קיל
 יע] קנרה רחיקה דנין לשניו צפרו לדייק כיכ
 לשניו קנאל. מאריסה לכוט
 קלא דהה בקיור מדחר
 מהעעס גם מניפא ריילחא
 הדך כראה. שפנין טויה
 ריה כניש הפרי צכטויה
 סס דלעטס ריחקה גרושה
 מענירה וההיד זריקה מענירה
 וכשהר ומעס ריחקה יניע
 מקנרה ספיה לו נזריקה
 גרושה לא חדר קלא אט
 דוחין צביק' ספיה עיי
 ועמילא הסיד לעניורה
 דהיי לעניקה קינא ועמע
 וזה שלא הדי ענופא
 דמילחא עיי סביב אט
 צקקי' עמוס ריחקה וקבר
 דמענירה גם גרושה יניע
 ייע דמיקא דוקא אלמנה
 ואחיי צחר מדיחקה וטז

דינים להקין זה נזה. בהרבה נהגתה אינו כופה
 צדיד להקין זה נזה אלמנה ערסל הסדר פיע דלא
 ועסענדרה ליה. ואפי' פלם זכירה טופה צדיד להקין
 יניע אין שפיצד כל זמן שלא כפי אוחה צדיד ושחרה
 ליגשא. ולא דמי לאלמנה עניק שחינה להקין זה נזה.
 אבל בשאלתוה וכן ריה פסקו דכיש גרושה שפריסה
 להמחין ספרי האלמנה אין העעס אלא שפועה לטא לציד
 והרכה זה נזה כדעוכה נהחלן. וכיש ז שפועה לנא
 לציד לטועה אבעל כדאורי' לעיל אין הקקין לנא
 עכיל. הדי לדעה הסך הא עניאר דידן דלא אחא
 לדי כפיה לעולם כיון דאין כפיה נחל קננה ספרי.
 וזה נזר שזי אפסך לנפך הציור לשילא מן דמי
 הסך כי יסרע עלישן האשוקין מרוב פריה הדור ומה
 אין להאריך ואין לרך ציור כי עטורס טא. גם
 זולה זה סס עמוסיס גיטלס פאר עייס קרע עלישן
 צעיי כש רע מדי יוס נחל עייס יעני עירס עד
 כמעט קרע דיהס מלהשעי צלוען פיע לחס לדוחק
 דציורי. ולכן אין כאן מקום לנפך וכיון שאין כאן כפיה
 הרי לפכיס שפסא העודרי צפיוש דעמס הסך פיה
 עוחרה ליגשא אפילו נצרכה. ואפי' פאר אחיי שאין פה

למעט דלמיקא קיינא עניולא גם מענירה דוקא אלמנה
 לא גרושה כעניקא שפרי מחנהה חלקרה [ועתה ספיי
 דנדרה עמחה סס ודודל פכיהם גנווה חדל לא קיל
 להניע צפרו לדייק כיכ
 דעמה הקידי פאלי עמד
 לפי האמנה] ועלמרי דעלה
 עוקא קל אוה לדיק כן
 טא אה טערי כי הא"ק
 כקפסך גיב דנין זה אי
 אקח גרושה אס לא לא
 יחפן דלס כקפסך נזה
 היה עניאר נחלמד להדי
 הקסן ומספסוה עוב' ספיה
 ידוע להס צחר זלי ספק
 כלל עד שלא תלרס להדיע
 ומה עמה חלור אס היה
 פסוע צעייסה דעמה חריס
 דנבחה לא איך אנור עמח
 ריחקה הלא ידוע דנבחה
 לא ולפי' אין חילוק יס
 לאקרי גם נבחה עיב כי
 פסוע נעליי האלמד דהסיד
 גרושה

עמע לנפך כלל כדפי' כינ עדיס אפילו ריה וסאלתה דעוחרה ליגשא וכיש אחריס שאין כאן עעס לאקרי
 מלך שוכרה כי לא תקנא זכירה אחיי שזינק גם כן עאלתוה. גם עייס חלוה סהסיספס צכטויה כחצ
 עמס ריה ג' קנרה ועעמיס ויה סהכרעו לחלוק על הסך. הא' דחריא צפרק החולן מעניאר חניו ועייק
 חניו לא יסא וקא פסיק וחי לא ענא נחאלמנה ול"ס נהגרסה. ז' דרופרע עעמאל דקסס וענירה למריק קייני
 דעמעו דהייס עעמאל דמריק הייס עעמאל דמענירה ולמלי דהיי מפרס מעיקרא עעמאל דמענירה מעיס
 ריחקה שייך נגרושה כמו אלמנה. אף על גב דהדר זיה מהארא עעניי מכל מקום ענופיה דמילחא; לא סדר
 זיה דמייי נגרושה. ג' דלמנה עיי לא עשענדרה זוכי טענה כענוחה או חלה לשיגשא. והנה העודרי לא
 זוכר טוס אחד מני עעמיס חיל דאררעו עמעו דלא קנרי ליה ספרי כחצ אבל שאלתוה ורניס סס פסקו
 דכל שכן גרושה שפריסה להמחין ספרי האלמנה אין העעס אלא שפועה לנא לצדי סי' כיש ז שפועה לנא
 לצדי סי' אלמנה דלא קוק דצריסה מה עסקויה אלא על הכיש. וכן הקפרי גם כן לא זכרס ויכל עעמי' דלא
 חפיו לא קנרה ועעמיס דמה שכתב דקא פסיק וחי לא ענא אלמנה לי' גרושה דהייס מללא חילק ההנא
 גבי מענירה חניו ומיקה חניו זין אלמנה וגרושה פ"ג אין חילוק צעייס. זה איס דסא חילק צפי'
 צצריחאל דפי' אף על פי דקריב צדי' נהגרעה איס כופה סי' וזכר צעייס' גבי דהיי חכמה או ר' חייא או
 ר' אשעיי' או דתרוויי ריה וריא ולאו פליגי' אהדי וסחיסן עיק דעוהצני מייביה חיונה' צפ' החילן ונפרי
 אפי' פאר יניד עלו רעו ריל מה ספקר צהיח דהחילן פיעס צהיח דפי' אף על פי דהייס נהגרעה
 איס כופס. ומה שכתב אף על גב דהדר זיה מהיחא עעמאל מניפא דמילחא לא סדר זיה ז טאז גם כן
 יע] קנרה רחיקה דנין לשניו קנאל דעעמאל עמוס קדל או לשניי עמוס ריחקה פכיהס צביס להרזי' רק
 מענירה דלא הקסא אלא מעניורה ופריך היבר עיני' חסאל אלמנה חייא לא יסא ארי מענירה חניו ומיקה
 חניו אלמנה דלא פריך אלא מעניורה וסחי' לו מהחילה עמוס קדל ומעו' ריחקה דאילו מעעמיס פ"י ריחקה
 מעניורי דלא פסועא דגבי מענירה לא היה חילוק זין גרושה ואלמנה. אבל כקפסך אוחן עעמיס וחר ויה

גרושה ומיטע עלה קקיד לומר דהקא וזה סוגת ריה שיש לו רוח מעט אך לא יגיע לערך ההלחה ח"כ
 חף דהדר מהטעם זימן מנופח דעילתא שיהי' או פשוט הקינה סעצרה כקע היא הרפואה היא הכריחו ליכע
 וידוע לו דגם גרושה אסרה וזה לא עלים דהדר דהי' קס ומיילא יש קיצוח עד וואחר שכבר כקע קגם
 הרויים הידר גוה הקינה

היה ה"ק משני ע"י ח"כ
 מדוע לא אסרו גרושה
 ומשני ע"י טעם אחר ע"י
 לומר שהדר גם מנופח
 דמילתא כעצור אצל ומלח
 הקשה בן מצור דלא הדר
 ענופה דמילתא שיהי' קוצר
 ומקום זה לעבר כ"ו.
 ונדמה הרומים שהביא
 טעמייהו דהיי' גמס האומס
 כי א"ל להאריך גוה דה
 דרם להכחז טעם היורה
 מחקבל אלו כדעם מהרי"י
 קורקס פ"ו מה חרות
 וכד ע"ן צד מלאכי אוח
 ד והאז גלתי' ח"ס דהקוצר
 אשר יבנה את הארס לנשות
 מעשה לר"ך לזיוה הקינה
 חוקק כפי ערך המעשה
 ואחר שטעה המעשה יש
 לו קיצוח דרוח עד וכל
 המעשה אשר עטור עכ"ל
 לא היה שטעה זלח הרמ"ן
 הארס כקע למרחק למע"ן
 עטור רפואה שגל"ך לה
 וגם חז"ל מוסס קדירה

ל"ל חר"ן אחר וקאמר אלא קחס מעצרה למציקה קיימא
 ודקידר מעצרה גמריקה ח"י' וצמיקה יש חילוק בין
 גרושה לחלמה כוונ שכחג הכר ודחי' איכא למימר
 לגמרי הדר היה חף מנפיה דמילתא כדעשמע לשון אלא
 דקאמר אלא קחס מעצרה כי ומה שכחז לחלמה כמי
 לא ומשעצרהז מוכ' חענה כמזנה או חלה ליקח' זימן
 לא דעיה לגרושה דפגור גרושה גא על יד' הכעל עמו
 על יד' הגע שמתן לה מה שאין בן צאלמנה שפטור ידיה
 גא על ידיה ע"י חניעה כמזנה או שרחה
 ליקח' ולא ע"י צעלה. לכן נקל איכא למימר מלך
 אהנה צעלה שמה שמה לחנוע כמזנה או
 ליבא' לראש אחר הך כ"ד דהיי' אלא מוחתה
 עד אחר כ"ד מדע' מה שאין בן גרושה שאין שם
 אהנה הצעל שאין דרך לגרש אלא מהרץ אינה וליח' דין
 לר"ך גטע. וחס דעה הקמ"ץ והמדרי' כוונ שכחצתי
 לא כשאר שום טעם וקצרי לר"ח כי אם שלא חלק
 מפני שצמקס שזכירה החיטק כי דלעיל לקמ"ץ ולמדרי'
 מוטעם שמופסד דר"ש גרושה שטעה לזוז לביד' ס' .
 וגם בבאון אחרי שהקמ"ץ לא הכיר טעם המדרי'
 והמדרי' לא אבז טעם הקמ"ץ (כ) ש"מ שגם ה"ס
 חלוקס צעטס על ר"ח. וז' חף ו דעך אלא כל פליגי
 על האר' אלא גרושה שכבר ככסה צמק"ץ דרנן
 כשהיתה פשוטה דהיי' קודם גירושין ומשעצרה לזעל
 ויחיה מקדחה מעצרה מצירו ושי"ך גם לומר גא טעם
 הקמ"ץ כוונ שכחז ולא הורה לו ר"ח חלק צדנר מפני
 שצמקס שזכירה החיטק כי דמעצרה כמיקה דקס

מעצרה למיקה קיימא כדעיייה צמולן. גם שי"ך גא טעם המדרי' טעם דרוש' לזוז לביד' ס' . אצל צמולן
 דין שלא מתקשה ולא היתה לה כפינה לא ככסה מוטלס חמה שעצור הצעל לא דמיה כלל לחלמה
 וגרושה. ועיכ לכל ידעוה חף לשאלמה ולר"ח ל"ד"ן וליח' דין דלקורה לישא' הך כ"ד דהיי' כיש וקין
 דהין כאן ליתן שכרה וגם אין כאן כפייה. גם אין שי"ך כאן ל"ד"ן וליח' דין דלקורה לישא' הך כ"ד דהיי' כיש וקין
 ולמי טעמיה גם לא שיהי' הכא חקקס שכחז הר"ש. ודל ודל ש"מ. ויהי' זל היה זל היה אומר דגרושה אין לר"ך
 להמתין כ"ד דהיי' שאין עליה מוטל להקין אה גנה האיל ובעלה קיים גמיה גמיה וההיא דלעיל להגרסה
 אין ספה ואין חילוק בין דורה ללא דורה. אצל כשמה צעלה חייפ' שאין מתייבה להקין מ"מ כיון שאין לו
 אב עשו הכניס חקקה שחקיקה עכ"ל. חייג' שהר"ש כחז מחקקה ו לא לחייה שזכור אוחס' ויהי' לא חטוב' ו
 ולא המדרי' ולא חקקה חיי' ולא העור חיי'. ואולי הר"ש עמל' חקקה צדנרי הכר' ר"ז. וכל
 סק הוא כי מלאכי נכוסים משאכן שפרק חף על פי ח"ל דמילתא ומה גמולח חקקר אומר דרנר ד"ו שמשין
 דמגרשה כמי וואר לישא' שאין עליה מוטל להקין אה גנה האיל ובעלה קיים ובידיה ר"ש וואר דמילתא לעיל להגרסה
 ח"ס ספה ס' , וכל דעה דקדק הר"ש מדקדק האר' גלשוס שאין עלי' להקין אה גנה האיל ובעלה קיים
 ס' שטעם סא ח"ס קיים חייג' להקין עכ"ל עקי' אחרי קלא אכירה הגאוריס כ"ל חיימא הני ענה דלא לטק'
 וז' ל"ו לקיים וואר חקקה צאלמנה וגרושה אצל אהה שזימנה גמולח' גלא חספה וקודשין חף על גב דמלמנה
 לומר מעלמי' מהעצרה יעו להבאיר חז"ל אצל להלוי' עומט (כח) שכרה או שרנקה הולד ח"ס מלמנה כיון
 דאיכא

ענין דענין אסתר עזיבתה עם אחריה ומוטל דרכיה ששעתה עזר רחוקה לא בני דיעוה ונלז הסיו עלי קצר כהרצוים ק"י מיני דלף עשדה ענה עליה פתור וזכר דהאליה לא בני עיטד למעט רין נחמלה לא נקפף והכי קיינל נביע אהמי' ק"י ענין קר [ועתה חמי' ויפה הקי אגי' ודוק] וכן ענואר נצרתה ממרי' חז' קי ליה אציול אפאר חרוב ואני' דהי' כתי' אה' כה' נחמי' נל' ליע' לפי מה דפקק תרלי'ס והרמיל לעיל ק"י ג' רלה אהרין כס' עזיבתה ענו אי' מדוע לא יחמי' דהי' חקני' עם רי' לדנר צדור ולי' לפי עטס דכיון שאי' מדיה שטאל נטי' נזה התורה האומרת כי' יכרת ועי' צרי'ס והרצוין מה' ולין לפרס כסרה חלקק צנה

דלכא לעני' (כז) כס' עזיבתה מה כן צנחה מאלר כדפי' ולתקין צנחה לא אמרי' דהקני צנחה צנחה כ' אהי' דלא כתי' להאנצנר כיון דליפטר צנח'ס נישך לו נישך ומילא דלא כתי' לא נאר ביה רבנן דהא בני הצנחה דני' חרטי'ס עשעע כרז אלפס פי' וחסין דקיל דתלכה כרזי יוק' דקנר אשה מה'ס ממהפכ'ס ומזה' סכחז חיל' חודין למקלה רטואחא דפקקו סילכתא נהא כרזי יודא' וחק' לא דיעק' מ'זכ' נגרי' ליה דהא קיל דרזי יודא' ורזי יוק' תלכה כרז' יוק' ס' מ'טעמ' דק"ל דתלכה כרזי יוק' ואפי' לרזי' הרמי'ס עמי'ט'ס הס' רטואחא מכל מקום

גיד נעלמח ונשאי' צניד' רחשוה עס חמלי' להיא' ופקקו ארעיא ק"י רי' קי'א צנח'ס ובהגרי'ל עס דר'א' צנח'רי' דקשה עיה וכנכה קח'ס סי' ואפי' מלך דקיל חס' דרזי' נג' האנר אפי' עס ליה עעמול דרז' כ' עי'כ' והאנח' דרעוה' אה לא קי' אהי' המקק'ל וכדנחמה הקסי' צנח'ה חכמי'ס הקשה ענה על הרצו'ס ובהי' דרספי' נשאי' נן לב קפ'ר צ' ק"י ט' סהי'א האוסקסח' אמנח'ל צנח'יע ק"י פי'ט' וארה' מה דהי' רק סקי'א דרי'א עי'ס וחלי'לה לעשות סקק' ממה שמוטל צניע' צניד' צנח'יע ווחר' רק נחלה דלענן ענון אי' ודלי' עדי' וכאז' דפי'ול' ריק' ממעור'ל דלי'א חמח'רי'ן והאי' דעי'ע אהי'ע ק"י כ"ט קעי' ח' ללו' לענין דקו'ין אי'סח'ל רי'סל' להזה' ענ'ס מנחמ'ה עזנרו מה' לא דנח' צלו'סן סי'י' ז' חנ'ל' נקדו'ין ועי'כ' אה' אפי' עדי' עושה לי'ס נקדו'ין לענין חי'ז' קיום החנ'ל' ויי'י' הס'ס אלה' דלפי' יקשה ענו' חשיו' מהי'יל' ומהרצו'ל ופי'ה' מ'טעמ' דק' ח'א' ק"י ל"ח סהי'א צנח'יע עס צנח'יע עזנרו מה' לענין ניעין לרין צדור ע'ס הדי'ם ככ' על ז' דל'ס לא הס'יס' הסח'לי' אי'נה מוקדשת' אי' כ' הדי'ם ח'סן אהי' די'אל' לענין דקו'ין ורז' צנח'יע צנח'רה' . ונ'ס אה'ס נאנר עזרעיו' אה' י'ס לוח' אי'ז'ן או' לנעול'ס נאנר כן ועי' צנח'יע ס'ד' צנידו'ן יוכי'ה' סי'פו' על חס'ילתו' והארכ'ה' צנח'יע' צנידו'ן רז' סהקבל' לעיר' אהר'ה' וחד' לש'ס וע'ס ינח'ר' צניד' (כז) כס' עזיבתה מה' . לפי' דעה ר' אה' ס' דיה' ענ'ה עלי'ס מי'ע' חמ'ה ל'נבי' אהרי'ה' ונח'ת'י' ל'ל' ק"י קי'ד' כ'י' דפ'טי'ע'ל' דרש'אי' ליש'אנ'ה' ג'ס' עפי' רעה' הרמי'ס' והרעו'ל' דלי'ס לאפקרי'ה' כפ'סה' א'ך ג'ס' לר'יע' י'ס לומר' בני' אי'דיר' ס'לא' לרש' לז'ה' ואד'ל' ק"י

ויד נכספק צוה וזין לחש דלמא מערים כדי להחירו
 לו שהרי צידו לוונד שהוא צנו דלוא התורה האומנתו
 ואזין ספק שמתנה לו ואיכ עמה שרק מודה שגא
 עליה יש לו וגו'. והיכי

דכבר ממחלה ואחרי פייקיה
 צרל כסף ואמר לרקק ממני
 אז היה מנעוה והביא הל"ל
 דהלכה כדאקריס מנה [ועי]
 מההשדים אינע דזמנעורה
 כינע ונדו ובצניק קי' כ' [חא]
 ושאת"ח' ואחיתללה ל"כ
 כזן שודרה עגור שודר' יא
 מי שאומר דוקא לגבי אחרים
 צניקן אחיתללה לא לגבי
 עלמו שידוע האמונ'. וליחא
 דהרי אברה מהרמ"ש דגם
 לגבי עלמו צניקן אחיתללה

ומיינים ציד להפרישם ע"כ ותמנהי הא הרי"ף והשוק"י
 צאנהיב קי' קרוז קי' דנתינון ל"י כני חרי' אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ובללא דרש יחוש כי הדיין יודע
 עה גלטי חרי דבני הימים מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להספק דאי חא לשאלו לציד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוטה מהרמ"ש ואם חרור צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלושנה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלושנה אז מהימן
 ולא ענדין ליה וידי' חיה' תנחל' לך מחש' הרשבי"ח
 ברעיא יוד' רליצ' י"ב והיטו גיכ' מינע חרמו פי"ב מה'
 איצ' ושיע' אנהיב קי' ג' צאמר כהן חני יצא על גרושה
 לוקא והסיד צנ"ד' אם כנסק ועבר וציד רוב"ס לנדוחו
 מעיב' כי שקר דינר למגדלושנה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסק חור צו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסק הדין כהנסק בחשוי ל"ל מעשה מה שהשיג החיל
 סקי' ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעוה לא כן חני דקס
 אחר שצער לא מהימן'. ואזין לוונד דשחי' הסם דתינון
 ליה כני חרי' זה לא נחשנ' שאת"ח' צמה שסוקן על
 העד משגיב' צדן' הל"ל'. ליחא כי דין שאת"ח' הוא
 הדין שדחה גבי ענוון וסם גם באופן זה ויעיל כהאנון
 עלי' אלא כי ונחשוי המצייט צמיח' בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי' אנון אללס כני חרי והצדדי' חרי כ"י קייט
 כי הדבר ולא יאמר וצמדיח' הול"א עתק מפוי וחני מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צגני' פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא לברי' נחשוי גבי' קי' כי
 דהסיד צראה בעלמ' שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלא שצניח' דרמ"ס קי' כיה תנע' עזוע' וזין סופן

ע"כ ותמנהי הא הרי"ף והשוק"י
 צאנהיב קי' קרוז קי' דנתינון ל"י כני חרי' אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ובללא דרש יחוש כי הדיין יודע
 עה גלטי חרי דבני הימים מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להספק דאי חא לשאלו לציד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוטה מהרמ"ש ואם חרור צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלושנה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלושנה אז מהימן
 ולא ענדין ליה וידי' חיה' תנחל' לך מחש' הרשבי"ח
 ברעיא יוד' רליצ' י"ב והיטו גיכ' מינע חרמו פי"ב מה'
 איצ' ושיע' אנהיב קי' ג' צאמר כהן חני יצא על גרושה
 לוקא והסיד צנ"ד' אם כנסק ועבר וציד רוב"ס לנדוחו
 מעיב' כי שקר דינר למגדלושנה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסק חור צו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסק הדין כהנסק בחשוי ל"ל מעשה מה שהשיג החיל
 סקי' ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעוה לא כן חני דקס
 אחר שצער לא מהימן'. ואזין לוונד דשחי' הסם דתינון
 ליה כני חרי' זה לא נחשנ' שאת"ח' צמה שסוקן על
 העד משגיב' צדן' הל"ל'. ליחא כי דין שאת"ח' הוא
 הדין שדחה גבי ענוון וסם גם באופן זה ויעיל כהאנון
 עלי' אלא כי ונחשוי המצייט צמיח' בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי' אנון אללס כני חרי והצדדי' חרי כ"י קייט
 כי הדבר ולא יאמר וצמדיח' הול"א עתק מפוי וחני מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צגני' פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא לברי' נחשוי גבי' קי' כי
 דהסיד צראה בעלמ' שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלא שצניח' דרמ"ס קי' כיה תנע' עזוע' וזין סופן

דאיט וועיל רק לסק' אמרחה ועיכ' היחוקי מדי
 צככטהיה צעלה לוקה עליה משאיכ צענה טעשה קיטן
 צראש הכבש דידי קי' א' ויירי צקימן כזה אשר חמי
 צלה' אמרתו טרפה לא היי' מחזיקן עיי' הסקנו לטריפה
 וכיון שמתקין צדריו מניח'א' לשמע'ה' היחורה וזה קרוז
 להצניש' שם] אומנס' יש לחמוה' אפי' צמודה מחחלתו
 הלא קיימ'ל' מתקשטי' ואיני יודע למו' ונא' א' ואמר
 אי' איט' כאנון לכנסק שחא' ילרו חקפו ועוד' אה' מעי'
 שגא' על כדה וזונה' וחף' ועיכ' נעשה' א' רשע'
 שאני' היכי' דדיקן' על איש' פרעיו' שאני' על כלל'ה'
 העילס' דיין' דקס' ידוע' שיש' רשעים' בעולם' וכמו'ש' התוס'
 בשזעוה' וכיד' ועוד' דשחא' מוכרי' כהעברה' וי"א' דגם
 סם' אקורה' ממוס' מתיק' ואופשר' ממוס' דהתורה' האומנתו
 יכיר' יכירו' לאל' חריס' וכיון' שחאנון' עלי' והרי' הוא' כבט'
 צוד'י' לא' גזרו' זו' והרי' הוא' ככל' חטוק' שיש' לו' אז'
 ולא' נאקרה' האס' לאציו'. ואם' טתן' אחיתללה' האומני'
 הל"ל' חף' דנחש' מהרמ"ש' אינע' קי' א' דהיכי' שאת"ח' עיי'
 חזיעה' איט' ויעיל' אחיתללה' והלא' חזיעה' הזינה' אותו
 יש' לחלק' צין' היכי' דהידע' עיי' חזיעה' לחכי' דכפר' עלו'
 חזיעה' [ונצמדיח' החיל' שלא' ראה' המהרי"ט' עיכ' היה'
 נקל' צעניו' לרחה' השואל' סם' ומה' שהביא' עדשמואל'
 חזיעה' לאשמו' והיעיל' יש' להשיב' [כג' צנ"ד' וודה' דלא'
 חיקט'. ראי'קור' מתיק' קיל' מליקור' הצמחה'. אולס'
 צכטצה' דקס' עיב' צאה' דמקשה' להחתי' בעלתו' ונחנה'
 נחה' למתיק' עינ' משמע' דליכא' לחלק' צין' הצמחה' למתיק'
 ועיין' צייטיע' רס"י' י"ג'. ועענין' מקנה' נתיק' דלא' שכיח'
 צחיל' קי' קיח' צעם' מהדרין' ומהרי"ל' ורי' משמע' דקוצר'
 בעשריביל'

ע"כ ותמנהי הא הרי"ף והשוק"י
 צאנהיב קי' קרוז קי' דנתינון ל"י כני חרי' אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ובללא דרש יחוש כי הדיין יודע
 עה גלטי חרי דבני הימים מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להספק דאי חא לשאלו לציד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוטה מהרמ"ש ואם חרור צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלושנה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלושנה אז מהימן
 ולא ענדין ליה וידי' חיה' תנחל' לך מחש' הרשבי"ח
 ברעיא יוד' רליצ' י"ב והיטו גיכ' מינע חרמו פי"ב מה'
 איצ' ושיע' אנהיב קי' ג' צאמר כהן חני יצא על גרושה
 לוקא והסיד צנ"ד' אם כנסק ועבר וציד רוב"ס לנדוחו
 מעיב' כי שקר דינר למגדלושנה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסק חור צו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסק הדין כהנסק בחשוי ל"ל מעשה מה שהשיג החיל
 סקי' ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעוה לא כן חני דקס
 אחר שצער לא מהימן'. ואזין לוונד דשחי' הסם דתינון
 ליה כני חרי' זה לא נחשנ' שאת"ח' צמה שסוקן על
 העד משגיב' צדן' הל"ל'. ליחא כי דין שאת"ח' הוא
 הדין שדחה גבי ענוון וסם גם באופן זה ויעיל כהאנון
 עלי' אלא כי ונחשוי המצייט צמיח' בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי' אנון אללס כני חרי והצדדי' חרי כ"י קייט
 כי הדבר ולא יאמר וצמדיח' הול"א עתק מפוי וחני מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צגני' פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא לברי' נחשוי גבי' קי' כי
 דהסיד צראה בעלמ' שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלא שצניח' דרמ"ס קי' כיה תנע' עזוע' וזין סופן

ע"כ ותמנהי הא הרי"ף והשוק"י
 צאנהיב קי' קרוז קי' דנתינון ל"י כני חרי' אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ובללא דרש יחוש כי הדיין יודע
 עה גלטי חרי דבני הימים מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להספק דאי חא לשאלו לציד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוטה מהרמ"ש ואם חרור צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלושנה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלושנה אז מהימן
 ולא ענדין ליה וידי' חיה' תנחל' לך מחש' הרשבי"ח
 ברעיא יוד' רליצ' י"ב והיטו גיכ' מינע חרמו פי"ב מה'
 איצ' ושיע' אנהיב קי' ג' צאמר כהן חני יצא על גרושה
 לוקא והסיד צנ"ד' אם כנסק ועבר וציד רוב"ס לנדוחו
 מעיב' כי שקר דינר למגדלושנה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסק חור צו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסק הדין כהנסק בחשוי ל"ל מעשה מה שהשיג החיל
 סקי' ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעוה לא כן חני דקס
 אחר שצער לא מהימן'. ואזין לוונד דשחי' הסם דתינון
 ליה כני חרי' זה לא נחשנ' שאת"ח' צמה שסוקן על
 העד משגיב' צדן' הל"ל'. ליחא כי דין שאת"ח' הוא
 הדין שדחה גבי ענוון וסם גם באופן זה ויעיל כהאנון
 עלי' אלא כי ונחשוי המצייט צמיח' בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי' אנון אללס כני חרי והצדדי' חרי כ"י קייט
 כי הדבר ולא יאמר וצמדיח' הול"א עתק מפוי וחני מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צגני' פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא לברי' נחשוי גבי' קי' כי
 דהסיד צראה בעלמ' שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלא שצניח' דרמ"ס קי' כיה תנע' עזוע' וזין סופן

ע"כ ותמנהי הא הרי"ף והשוק"י
 צאנהיב קי' קרוז קי' דנתינון ל"י כני חרי' אין ציד
 כיון כיון דליכא עדים ובללא דרש יחוש כי הדיין יודע
 עה גלטי חרי דבני הימים מנזורים אלה שפרט' א' יש
 להספק דאי חא לשאלו לציד אקריס לו עפי' עלמו
 וזה סוטה מהרמ"ש ואם חרור צו ולא אמר כי שקר דינר
 גדלושנה אז גם מלקין אותו עפי' עלמו אבל אם
 השיג קודם שצער כי שקר דבר גדלושנה אז מהימן
 ולא ענדין ליה וידי' חיה' תנחל' לך מחש' הרשבי"ח
 ברעיא יוד' רליצ' י"ב והיטו גיכ' מינע חרמו פי"ב מה'
 איצ' ושיע' אנהיב קי' ג' צאמר כהן חני יצא על גרושה
 לוקא והסיד צנ"ד' אם כנסק ועבר וציד רוב"ס לנדוחו
 מעיב' כי שקר דינר למגדלושנה לא משגחינן עלי' אבל
 אם קורס שכנסק חור צו ואמר כי שקר דבר ואח"כ
 כנסק הדין כהנסק בחשוי ל"ל מעשה מה שהשיג החיל
 סקי' ויד מהרמ"ש פי"ב דשזעוה לא כן חני דקס
 אחר שצער לא מהימן'. ואזין לוונד דשחי' הסם דתינון
 ליה כני חרי' זה לא נחשנ' שאת"ח' צמה שסוקן על
 העד משגיב' צדן' הל"ל'. ליחא כי דין שאת"ח' הוא
 הדין שדחה גבי ענוון וסם גם באופן זה ויעיל כהאנון
 עלי' אלא כי ונחשוי המצייט צמיח' בלואה דיכול להחרים
 אם אין העי' אנון אללס כני חרי והצדדי' חרי כ"י קייט
 כי הדבר ולא יאמר וצמדיח' הול"א עתק מפוי וחני מלחתי
 שאמרה אראניד נחש' צגני' פ' י"ג ושעתק צענר
 משפט קי' ל"ג וכן איתא לברי' נחשוי גבי' קי' כי
 דהסיד צראה בעלמ' שזינחה או צאוונר פ"ם עלחתי
 אלא שצניח' דרמ"ס קי' כיה תנע' עזוע' וזין סופן